Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 292
Marți 12 februarie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

In acest număr:

O inițiativă de o importanță deosebită

Ing. agr. MARIN STANCU
Ministrul Agriculturii

Inceput de făurar. Fără ger însă și fără viscol. Soarele, altfel decît în alți ani, se arată mai des și mai blînd. Se topesc ghețurile, zăpezile. Nu peste multă vreme va fi primăvară. O nouă primăvară pe întinsul patriei! Și din nou, pe cel mai mare șantier de lucru al țării — ogoarele — cîntecul milioanelor de truditori ai cîmpurilor se va împleti cu zumzetul metalic al tractoarelor, cu trilurile ciocîrliei. In curînd se va porni bătălia pîinii.

Noul an agricol începe sub semnul unor realizări și măsuri deosebit de importante. S-a întărit și s-a dezvoltat sectorul socialist, numărul gospodăriilor colective, al cooperativelor de producție cu rentă și al întovărășirilor agricole ajungînd pînă în prezent la circa 11.000. Șapte raioane au fost complet cooperativizate, iar în întreaga țară sînt astăzi sute de comune în care nu mai există nici o familie de țărani muncitori rămasă în afara gospodăriei colective sau a întovărășirii agricole. A crescut numărul S.M.T.-urilor la 237, prin care un număr sporit de noi tractoare și mașini agricole au fost trimise să lucreze pe ogoare. Agricultura va primi în acest an cu peste 60 la sută mai multe îngrășăminte chimice. In sprijinul cointeresării materiale a țărănimii noastre muncitoare a fost desființat sistemul de predare a cotelor obligatorii și s-a statornicit o altă așezare mai avantajoasă a schimbului dintre oraș și sat. Există așadar toate șansele ca anul agricol 1956—1957 să fie un an de mare avînt al agriculturii țării noastre pe drumul sporirii producției la hectar.

Oamenii muncii din agricultură au dezbătut cu viu interes documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956. Ei și-au însușit prețioasele învățăminte cuprinse în aceste documente, au înțeles că sporirea producției de grîu și porumb la ha este o sarcină de prim ordin și au luat măsuri s-o înfăptuiască. In această privință trebuie să subliniem inițiativa colectiviștilor din Făcăeni pentru obținerea unei recolte cît mai bogate de porumb în acest an, inițiativă ce a cuprins în scurt timp un număr foarte mare de unități agricole cooperatiste. Zeci de scrisori primește zilnic și acum ziarul „Agricultura Nouă", prin care noi și noi gospodării colective, cooperative agricole de producție cu rentă și întovărășiri agricole își iau angajamentul să lupte pentru sporirea producției de porumb la ha. Ceea ce este interesant în aceste scrisori este faptul că cei care-și iau astfel de angajamente nu se mulțumesc numai cu simple vorbe, ci arată în mod concret și ce măsuri au luat pentru a și le îndeplini. Or, tocmai din aceste măsuri se desprinde un fapt foarte important și anume, că oamenii muncii de pe ogoare nu mai sînt mulțumiți cu folosirea doar a uneia sau a alteia din metodele avansate, ci luptă pentru aplicarea diferențiată a întregului complex de măsuri agrotehnice. Colectiviștii din Făcăeni, de pildă, pe lîngă faptul că vor folosi sămînță hibridă, vor executa semănatul numai în culturi așezate în pătrat, iar 50 ha le vor iriga; colectiviștii din Băilești vor însămînța porumb hibrid în pătrat, vor aplica îngrășăminte chimice pe întreaga suprafață și vor executa polenizarea artificială suplimentară. Și exemplele pot fi nenumărate. In general, din scrisori reiese o preocupare accentuată pentru folosirea seminței de porumb hibrid, a îngrășămintelor organice și chimice și pentru executarea unui număr cît mai mare de prașile, a polenizării artificiale suplimentare. Prin aplicarea unei asemenea agrotehnici nu este de mirare de ce majoritatea angajamentelor luate pînă acum vorbesc de obținerea unei recolte de 3000—4000 kg de porumb boabe la ha.

Suprafața însămînțată cu porumb în țara noastră se prevede a fi în anul 1957 de peste 3.500.000 ha. Dacă la fiecare hectar producția de porumb ar crește cu un singur kilogram, sporul de recoltă realizat anual s-ar ridica la 3.500 tone, iar sporul de 100 kg va da un plus de 350.000 tone; dar acest spor poate fi de 300—400 și chiar de peste 500 kg la ha. E lesne de înțeles atunci cîte zeci de mii de vagoane ar intra în circuitul economic al țării, dacă fiecare unitate agricolă cooperatistă și gospodărie țărănească individuală s-ar strădui să mărească măcar cu cîteva sute de kilograme producția de porumb la ha. In lumina acestei perspective, inițiativa colectiviștilor din Făcăeni și a celorlalți membri ai unităților agricole cooperatiste care s-au angajat să obțină o recoltă de 3000—4000 kg porumb boabe la ha capătă o importanță deosebită.

Sîntem în preajma începerii însămînțărilor. A venit momentul ca angajamentele luate să fie traduse în viață. E de datoria direcțiilor agricole regionale, a secțiilor agricole raionale, a tuturor specialiștilor care lucrează în agricultură să sprijine această acțiune, s-o popularizeze și s-o extindă pentru ca ea să cuprindă întreaga noastră țărănime muncitoare. E bine ca încă de pe acum să se controleze sămînța și să i se încerce puterea de încolțire, iar în cazul cînd nu corespunde să fie schimbată la bazele de recepție, ori prin gospodăriile de stat și cele colective care au sămînță în plus. Țăranii muncitori cu gospodărie individuală trebuie ajutați să-și procure sămînță hibridă de porumb. In privința celorlalte lucrări, ele trebuie să fie executate la vremea potrivită și în bune condiții agrotehnice. Acolo unde există posibilități e bine să fie irigate suprafețe cît mai mari.

Țărănimea noastră muncitoare are o bogată experiență în cultura porumbului și a dat dovadă de multă hărnicie în munca cîmpurilor. Pășind pe calea marii gospodării socialiste, hărnicia își dă mîna cu știința și cu tehnica. Impreună vor reuși să descopere și să folosească din plin toate rezervele de sporire a producției agricole în scopul ridicării bunăstării întregului nostru popor muncitor.

Citiți în pag. a 3-a:
Insemnate avantaje pentru cultivatorii de plante tehnice

Cînd pregătirile se fac temeinic

Am poposit zilele trecute în comuna Ionești, din regiunea Pitești. Pe tehnicianul agricol Militaru Victor l-am găsit în ograda țăranului muncitor Ion I. Sandu, unde este organizat unul din centrele de condiționat semințe. Tehnicianul tocmai verifica un trior, la care cîțiva oameni selectau niște semințe de ovăz.

— In primăvara acestui an, mi-a spus tov. Militaru, în comuna noastră vor fi însămînțate 3.000 de hectare cu porumb și alte culturi. Cea mai mare parte a terenurilor pe care se vor face însămînțările au fost arate din toamnă. Am trecut din vreme și la celelalte pregătiri: au fost asigurate și condiționate semințele de orz, ovăz, floarea-soarelui etc. S-au identificat și toate uneltele care au nevoie de reparații și fierarii lucrează de zor. Pînă acum au fost reparate 45 de pluguri și vreo 50 de grape.

De la fierarul Nuță Marin și Dobrea A. Petre, pe care i-am găsit reparînd plugurile țăranilor muncitori Bucur N. Marin, Dinu S. Stan și Sandu Constantin, am aflat că în acest an cooperativa a fost aprovizionată din timp cu cărbuni de forje, potcovită, șuruburi de plug, pluguri, obezi de căruță și alte piese de schimb și materiale necesare reparațiilor, încît în prezent centrele de reparat nu duc lipsă de nimic.

Pregătirile în vederea campaniei agricole de primăvară nu se mărginesc însă numai la asigurarea semințelor și uneltelor.

Pînă acum tehnicianul agricol a ținut și șase lecții în cadrul cursului agrozootehnic organizat în comună, pe care îl frecventează numeroși țărani muncitori. De la o asemenea lecție ei au învățat cît de mare însemnătate are îngrășarea ogoarelor pentru sporirea producției agricole. De altfel, 120 de țărani muncitori au și transportat însemnate cantități de gunoi de grajd pe ogoarele pe care vor face însămînțările de primăvară.

Cu justificată mîndrie, tov. Militaru Victor, tehnicianul agricol, îmi spunea:

— In toamnă, comuna noastră a fost printre fruntașele pe raion la însămînțări. Vrem ca de data aceasta să nu ne-o ia nimeni înainte. Pentru aceasta ne-am pregătit mai bine ca oricînd și cred că rezultatele se vor vedea.

ION DRINCU

Tot pe drum, pe drum, pe drum!...

Am fost zilele acestea pe la S.M.T. Urziceni. Și mare neorînduială am găsit în atelierul de reparații.

In atelier, venise și tov. ing. Crăineanu, agronomul șef, care ține locul directorului plecat în concediu. Incerca să facă ordine, să-i repartizeze pe oameni la lucru.

— Bine, îl întrebai, de ce te ocupi dumneata cu reparațiile, cînd treaba asta revine mecanicului șef?

— Păi de unde să-l luăm? mi-a răspuns indignat agronomul șef. A plecat sîmbătă la București cu trenul de 11 și 6 minute, și nu s-a înapoiat nici azi, marți. Poate acum, cu personalul 6001 să sosească: la ora 9 și 32 de minute...

—El, o fi avînd omul treburi urgente, am încercat eu să-l apăr pe mecanicul șef. Altfel... tocmai acum, în toiul reparațiilor n-ar lipsi el.

— Așî! făcu un tînăr de lîngă mine (despre care aflai că-l cheamă Păun Gheorghe și că e șef de brigadă fruntaș). Asta-i boală veche la tov. mecanic șef. De cînd a venit în stațiune, tot așa o ține, cum zice cîntecul „Tot pe drum, pe drum, pe drum!..."

— D-ala — a adăugat un alt șef de brigadă fruntaș, pe nume Răducanu Ștefan, — stăm atît de prost: din 36 de motoare de tractor cîte trebuie să reparăm în atelierul nostru, n-am dat gata pînă acum decît vreo 17. Și nici alea rodate...

— De ce nerodate? mă mirai eu.

— Dacă nici pînă acum nu a fost instalat bancul de rodaj! Nu s-a interesat nimeni de asta; că tov. ing. Pîrlea — mecanicul nostru șef — și cînd vine pe aici, tot cu gîndul la drum e. E mereu grăbit. Nici să ia măsuri pentru instalarea borștangăi celei noi, pe care am primit-o, nu-și face timp. Am putea executa cu ea linia de arbori... dar tov. mecanic șef a dispus ca aceste reparații să se execute la centrul mecanic Galați...

...In vreme ce stam de vorbă cu mecanizatorii, dinspre gară s-a auzit un fluierat de tren. Peste vre-un sfert de ceas, ușa sălii de montaj s-a dat în lături și a intrat grăbit, cu pași mari, un tînăr foarte elegant. Fular n-avea, cu toate că afară era ger. Am înțeles și de ce. Altfel nu i s-ar fi putut vedea gulerul înalt al cămășii și nodul „italian" al cravatei!...

Era chiar mecanicul șef al S.M.T.-ului, tov. ing. Pîrlea Ion.

★

...Pe la prînz a avut loc o ședință de producție, la care au luat parte mulți mecanizatori fruntași. Oamenii și-au spus deschis părerea. Ei au arătat că, dacă mecanicul șef n-ar lipsi atît de des din stațiune, munca ar putea să fie altfel organizată și îndrumată. Și bineînțeles, altele ar fi rezultatele...

...Dar mecanicul șef asculta „absent" cele ce se spuneau despre el. Pusese amîndouă picioarele pe un birou și răsfoia distrat „mersul trenurilor"!

— Vrea să plece de la noi din stațiune, mi-a șoptit un mecanic. Cică Urzicenii îs prea departe de București.

★

Se pune întrebarea: pînă cînd va mai îngădui Serviciul regional S.M.T., care cunoaște bine această situație, ca mecanicul șef al S.M.T.-ului Urziceni să privească nepăsător importanta problemă a reparării utilajului agricol? Și ce măsuri înțelege să ia, pentru ca și această stațiune să se pregătească temeinic în vederea muncilor agricole din acest an?

AL. ION

Vom face față sarcinilor

— De vorbă cu tov. ing. Teodor Roman, directorul trustului Gostat Ploești —

INTREBARE: **Ce volum de lucrări vor avea de executat gospodăriile din cadrul trustului în campania agricolă din primăvara acestui an?**

RASPUNS: Executarea la timp și în bune condiții agrotehnice a lucrărilor menite să asigure obținerea unei recolte sporite la principalele culturi cerealiere (grîul și porumbul) constituie una din preocupările de seamă și pentru gospodăriile de stat din regiunea noastră. De îndată ce timpul va îngădui, întreaga suprafață (de aproape 9.000 ha) semănată cu păioase de toamnă va fi grăpată, iar acolo unde plantele vor fi ieșit slăbite din iarnă se vor aplica îngrășăminte suplimentare. Pentru însămînțările de primăvară ne-au mai rămas de arat aproape 1.500 ha. De asemenea, vor fi executate lucrări de cultivație, discuit sau boronit pe încă 5.900 ha ogoare de toamnă.

Gospodăriile agricole de stat din regiunea noastră vor însămînța în primăvară cu diferite culturi circa 7.000 ha, punînd un accent deosebit pe dezvoltarea culturii porumbului. **Porumbul va ocupa trei sferturi din totalul suprafeței destinate însămînțărilor de primăvară.** In vederea sporirii simțitoare a recoltei de porumb, se va iriga o suprafață de 715 ha: la gospodăriile de stat Buzău 200 ha, Rifov 100 ha, Bilciurești 100 ha și altele.

Sarcini deosebit de însemnate revin gospodăriilor din cadrul trustului nostru și în ceea ce privește efectuarea lucrărilor din sectoarele viticol, pomicol și legumicol cum sînt: altoirea unui număr de 4 milioane bucăți viță, dezgropatul viei, continuarea muncilor de îngrijire a pomilor roditori, pregătirea terenului, însămînțările, plantările în grădinile de legume și altele.

INTREBARE: **Cum se pregătesc gospodăriile de stat în momentul de față pentru a putea face față cu succes acestui volum de lucrări?**

RASPUNS: Stadiul în care se află pregătirile pentru viitoarea campanie agricolă este mult mai înaintat ca anul trecut. Datorită unei mai bune utilări a atelierelor de reparații din gospodării și unei temeinice organizări a muncii, am izbutit să punem la punct pînă în prezent peste 90 la sută din tractoare. Este aproape gata reparat și restul utilajului agricol (pluguri de tractor, semănători cu tracțiune mecanică, semănători cu tracțiune animală, cultivatoare etc.).

De asemenea, ne-am asigurat și pregătit întreaga cantitate de semințe necesară însămînțărilor de primăvară.

O acțiune care în prezent se desfășoară cu intensitate este transportarea gunoiului de grajd pe cîmp, care urmează să fie încorporat odată cu lucrările solului. In această privință, vreau să scot în evidență faptul că noi punem o bază mai temeinică decît pînă acum pe fertilizarea terenului. Vor fi încorporate în sol circa 56.000 tone de gunoi de grajd. Deosebit de aceasta, gospodăriile și-au asigurat în mare parte și cantitățile de îngrășăminte chimice necesare.

In vederea irigării porumbului, în momentul de față se lucrează la reamenajarea terenurilor, ca și la revizuirea și instalarea utilajului.

Aproape pe terminate sînt și pregătirile în celelalte sectoare (viticol, pomicol și legumicol).

INTREBARE: **Există posibilități pentru executarea în termenele optime a muncilor agricole de primăvară?**

RASPUNS: Da. Potrivit sarcinilor trasate de Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie 1956, și în cadrul trustului nostru s-a trecut la reorganizarea gospodăriilor de stat. In felul acesta, au luat ființă, începînd din toamna trecută încă alte 6 noi gospodării. Fără îndoială că această măsură va da putință gospodăriilor agricole de stat din regiunea noastră să-și organizeze mai bine munca în campanie și să execute lucrările agricole în termenele prevăzute de regulile agrotehnice. Pe de altă parte, calitatea mai bună a reparației utilajului agricol din această iarnă constituie o chezășie a folosirii parcului de mașini și tractoare cu randament sporit.

In scopul scurtării perioadei muncilor agricole vom folosi — ca și în ceilalți ani — numeroase cupluri și agregate de mașini. Pînă acum în gospodării au și fost pregătite 18 cupluri de semănători cu tracțiune mecanică și animală, un număr însemnat de agregate, formate fiecare din cîte 10—12 cîmpuri de grape, agregate de cîte 2 cultivatoare și altele. De asemenea, au fost luate măsuri ca în campania agricolă de primăvară o parte din personalul din ateliere și șefii de brigadă să lucreze efectiv pe tractoare, pentru a se organiza astfel în cît mai multe gospodării lucrul în două schimburi.

Prin folosirea chibzuită a forțelor de care dispunem, vom putea efectua însămînțările de primăvară în cel mult 10—12 zile.

ARĂ ȘI SEAMĂNĂ

Un corespondent al ziarului „Scînteia" anunță că membrii gospodăriilor colective și muncitorii din gospodăriile de stat din comunele și satele de pe litoralul mării, profitînd de timpul prielnic din ultimele zile, au început muncile de primăvară. Colectiviștii din comuna „23 August", raionul Negru Vodă, au însămînțat pînă în seara zilei de 8 februarie 30 hectare cu grîu de primăvară și 17 hectare cu orz de primăvară. Tractoriștii din brigada a 13-a de tractoare de la S.M.T. 23 August, condusă de Ion Vlădulescu, au arat la această gospodărie o suprafață de 35 hectare.

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Dau viață angajamentelor luate

Tovarășul Ilie Banu, președintele gospodăriei agricole colective „N. Bălcescu" din satul Dulbanu, raionul Mizil, ne-a trimis zilele acestea următoarea știre:

S-a împlinit o lună de cînd membrii gospodăriei noastre colective au răspuns prin ziarul „Agricultura Nouă" la apelul colectiviștilor din Făcăeni, angajîndu-se în acest an să muncească pămîntul mai bine pentru a putea obține o recoltă de 3.600 kg porumb boabe la hectar.

Acum vă scriu ca să vă arăt ce am mai făcut noi, pentru ca angajamentele luate atunci să poată fi traduse în viață.

Mai întîi am asigurat sămînța de porumb în cantitate de 1.600 kg. Atît la sămînța de porumb cît și la cea de orz și ovăz am făcut proba puterii de încolțire, stabilind că ea este bună (în procent de 90—95 la sută). Paralel cu aceasta colectiviștii au dus pe terenul destinat culturii porumbului 500 care de bălegar bine putrezit și l-au făcut grămezi. Cînd vom începe lucrările, îl vom împrăștia și-l vom băga sub brazdă.

De asemenea, toate mașinile și uneltele agricole din gospodăria noastră colectivă au fost reparate de acum cîteva zile.

In încheiere, vreau să mai arăt că noi, membrii gospodăriei agricole colective „N. Bălcescu" din satul Dulbanu, participăm cu regularitate la cursurile agrozootehnice de 3 ani ce funcționează în cadrul gospodăriei. Aci învățăm multe lucruri folositoare în legătură cu aplicarea metodelor agrotehnice, pentru a putea obține recolte din ce în ce mai mari la hectar.

Hotărîrea cursanților de la cercul agricol din Brănești

Tehnicianul Anatolie Spinei din Brănești a urmărit cu multă atenție toate articolele publicate în ziarul „Agricultura Nouă" în legătură cu inițiativa colectiviștilor din Făcăeni pentru obținerea unor recolte bogate de porumb. A cumpănit asupra lor și și-a făcut o socoteală: să le citească în fața cursanților de la cercul agricol din comună cu prilejul ținerii lecției despre cultura porumbului.

★

Conform obiceiului, în sala căminului cultural s-au adunat vineri după amiază peste treizeci de țărani muncitori cu gospodării individuale: cursanții obișnuiți ai cercului. S-au așezat în bănci, ca la școală, au scos din buzunare carnetele și creioanele și au prins a vorbi despre una sau alta din treburile gospodărești pe care le isprăviseră de făcut. Cîteva minute doar, pînă ce a intrat pe ușă tehnicianul Anatolie Spinei, lectorul cercului. Din acel moment în sală s-a făcut liniște: începea lecția.

Lecția a decurs ca și în alte dăți: o expunere a subiectului, cîteva exemple despre modul cum s-a muncit în comună anul trecut, consultarea planșelor și a schițelor, folosirea pe rînd de către cursanți a materialului didactic confecționat în scopul deprinderii felului cum se execută copilitul, polenizarea artificială suplimentară și alte lucrări. Apoi, lectorul a citit apelul colectiviștilor din Făcăeni și cîteva din răspunsurile publicate în ziare. Oamenii s-au rezemat mai bine de bănci și ascultau cu atenție. Mulți dintre ei aflaseră despre angajamentele colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor individuali, care, stimulați de inițiativa celor din Făcăeni, s-au prins să lupte pentru obținerea în acest an a unor recolte cît mai bogate de porumb. Acum li se ivea prilejul să discute despre aceste angajamente.

Nici n-a apucat bine să termine de citit tehnicianul și Ion A. Radu s-a și sculat să vorbească. Omul, între două vîrste, a povestit despre munca lui: cum și-a arat ogorul de cu toamnă, ce îngrășăminte a folosit, cum a însămînțat, ce număr de prașile a făcut și cîte altele. Și la urmă bucuria: a primit premiul al II-lea pe raion la concursul porumbului. „De acum gîndesc eu, a spus în continuare fruntașul Ion A. Radu, că și noi cursanții cercului agrotehnic putem să ne luăm un angajament: să aplicăm în practică toate cele învățate aici, pentru a putea dobîndi cu toții cel puțin cîte 2.500 kg de porumb boabe la hectar".

Ispas Dimcea, Nicolae F. Dinu și alții care au mai luat cuvîntul au fost de părere ca nu numai cursanții să lupte pentru o recoltă bogată de porumb, ci fiecare dintre ei să atragă un număr cît mai mare dintre săteni, pentru ca astfel producția de porumb pe întreaga comună să fie sporită la 2.000 kg boabe la hectar. In mod concret oamenii și-au propus să-i dezobișnuiască pe Dobre T. Marin, Constantin C. Iordache, Ion Popescu, Gheorghe Velișcu, Alexandru Sebe, Mircea Avram și pe alții de practicile învechite pe care încă le mai folosesc în cultura porumbului.

Discuțiile în jurul inițiativei colectiviștilor din Făcăeni au ținut mai mult decît lecția. Cu folos însă, deoarece pe lîngă noi învățăminte, cursanții au plecat acasă cu o hotărîre fermă: să angajeze tot satul în bătălia porumbului.

L. GHEORGHE

Pentru noi succese în 1957

Indeplinirea planului anual în procent de 103 la sută, reducerea prețului de cost per hantru cu peste 6 lei, sînt numai cîteva din succesele dobîndite de către mecanizatorii din S. M. T. „1 Mai"-Brăila în anul 1956.

Aceste realizări nu sînt întîmplătoare. Ele se datoresc în primul rînd faptului că reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole făcute în iarna trecută au fost de bună calitate.

Pentru ca în acest an succesele lor să fie și mai mari, dînd astfel un ajutor eficace țăranilor muncitori în lupta pentru sporirea producției la ha., mecanizatorii de la S.M.T. „1 Mai"-Brăila acordă o deosebită atenție muncii de reparații din această iarnă.

Organizînd lucrările de reparații pe ansamble și subansamble pînă la 10 februarie a.c., mecanizatorii au reușit să termine de reparat 29 din 37 de tractoare, iar alte 8 tractoare sînt gata în procent de 60—70 la sută. Ei au terminat de asemenea reparațiile la 60 de pluguri de tractor, 25 discuitoare, 18 semănători și 117 grape. Mecanizatorii din S.M.T. „1 Mai" Brăila sînt hotărîți ca pînă la 20 februarie să termine în întregime reparațiile.

Fotoreportaj de N. SCARLET

Fierarul Dumitru D. Ion, ajutat de tînărul tractorist Grigore Voicilă, mărind un prelungitor la plugul „Ilie Pintilie", confecționat de el în atelierul S.M.T.-ului.

Echipa de montaj formată din mecanicii montori Gh. Popescu și Constantin Moșescu revizuiește cel de al 9-lea motor reparat.

Lăcătușii mecanici Octavian Voicilă și Gh. Chiriță lucrînd la reparația punții din spate a tractorului K.D.

50 de ani de la răscoalele țărănești din 1907

CIFRE ȘI DATE despre starea social-economică a țărănimii noastre la începutul veacului al XX-lea

La începutul secolului al XX-lea, cinci mii de mari moșieri aveau în stăpînire 4.000.000 de ha, adică 49 la sută din pămînturi, în timp ce 921.000 de familii țărănești (reprezentînd 95 la sută din populația satelor) dispuneau numai de 3 milioane hectare, adică 40 la sută din pămînturi. Restul de 11 la sută aparțineau micilor moșieri.

Proprietatea țărănească era în așa fel împărțită încît 408.502 de familii de țărani erau *fără pămînt*, 62.700 cu mai puțin de un pogon și 143.333 aveau unul sau cel mult două pogoane de pămînt (întindere ce nu putea asigura traiul unei familii). Numai 277.300 de familii aveau abia pînă la 3 hectare.

Un boier, care nu era dintre cei mai mari, Al. Marghiloman, stăpînea în comuna Caraula, județul Dolj, următoarele: o moșie de 8.000 pogoane de teren arabil, 400 pogoane de pădure de stejar, 500 pogoane de livezi și fînețe, 100 pogoane de grădinărie cu apă curgătoare, 100 pogoane de vie, peste 300 pogoane de teren special folosit numai pentru cultura inului și o suprafață de peste 300.000 m.p. ocupată numai de conacul din Caraula. Moșii și mai mari avea Marghiloman la Putineiu în județul Vlașca, 12.000 hectare, în județul Buzău 10.000 hectare și în multe alte părți ale țării, cuprinzînd o suprafață totală de sute de mii de hectare.

Venitul unei familii țărănești se ridica, în medie, la 120 lei pe an, în timp ce venitul unui moșier începea de la cca. 25.000 lei în sus.

Peste 70 la sută dintre moșieri își arendau pămîntul diferiților arendași. Acest lucru obliga pe țărani să plătească o arendă foarte mare, care să asigure venituri și moșierului și arendașului.

Din 1.008.954 locuințe țărănești, numai 74.655 erau zidite din cărămidă, 296.220 erau din lemn, 683.307 din lut, iar 54.772 erau bordeie. Concluzia — cca. 300.000 de țărani aveau locuințe mai rele decît vitele, deoarece vitele trăiesc în grajduri zidite la suprafața pămîntului, pe cînd ei locuiau în vizuini săpate în pămînt.

Un recensămînt făcut în 1912 dezvăluie că, la țară, numărul analfabeților reprezenta 67,4 la sută din populația aptă pentru carte.

La începutul secolului al XX-lea, Romînia era una din cele mai importante țări exportatoare pe piața mondială a grînelor, în timp ce, din cauza hranei de mizerie, numărul țăranilor bolnavi de pelagră creștea de la 6.000 (1894) la 150.000 (1900).

Radu de la Giubega acuză!

Radu de la Giubega, țăranul poet bine cunoscut în toată Oltenia, martor al cumplitelor evenimente din 1907, a trăit în inima județului Dolj, la cîteva zeci de kilometri de Craiova, pe acolo pe unde vijelia răscoalei țăranilor din Oltenia a răbufnit în toată puterea ei.

Deși analfabet, ca mai toți țăranii acelui timp, Radu de la Giubega a cîntat întîmplările de seamă pe care le-a trăit și fără îndoială că nu a putut să treacă cu vederea marea ridicare a maselor țărănești pentru pămînt. Dar mai ales coarda inimii sale a vibrat în fața groaznicului măcel din 1907, care a culcat la pămînt atîtea suflete de țărani despuiați, care-și cereau dreptul la un căuș de mălai.

Foaie verde trei granate,
Anul nouă sute șapte
Cînd am fost bătuți la spate
Cu bețe, funii udate...
Of, ce fapte blestemate!
Foaie verde arțăraș,
De sus a venit răvaș
A-nconcentrat călărași
Și i-a trimis prin comune
Ca să-și bată joc de lume
Pe care cum îl prindea
Îl bătea și-i canonea
Și la pușcă-l trimitea
Și-i vedeam pe toți căzînd
Ca și iepurii în crîng...

Așa își începe el balada, în care ard simțirile poporului batjocorit, simțiri cărora Radu de la Giubega le-a dat frîu liber să cînte marea durere a țăranilor desculți și fără apărare în fața tunurilor generalului Averescu...

. . . .

Imaginea execuțiilor săvîrșite de slugile nelegiuite ale burghezo-moșierimii, pe care de bună seamă că le-a văzut rapsodul, redată în versurile:

Pe oameni la rînd punea
Și la soldați comanda;
Curgea sîngele izvor,
Parc-ar fi la abator...

constituie o și mai puternică acuzare a poporului, îndreptată necruțător împotriva clicii stăpînitoare, pe care o punea astfel la stîlpul infamiei.

MARIA RANTEȘ

Ne scriu corespondenții despre învățămîntul agricol de masă

Un curs agrotehnic care merge bine...

Cei peste 60 de țărani muncitori cu gospodării individuale înscriși la cursul agrotehnic de masă din comuna Valea lui Mihai, regiunea Oradea, se strîng în fiecare vineri după amiază în sala mare a sfatului popular să asculte lecțiile predate de tînăra tehniciană Elisabeta Fulöp, ori de inginera Maria Balog, care cu răbdare și pricepere explică pe înțelesul tuturor cele mai noi metode de lucrare a pămîntului.

Recoltele bogate de porumb obținute prin metoda semănatului în rînduri drepte ori în cuiburi așezate în pătrat, ca și alte rezultate bune dobîndite prin aplicarea diferitelor metode științifice, îi conving tot mai mult pe țăranii muncitori să urmeze întocmai învățămintele căpătate la curs. De aceea Francisc Sagi, Ion Boroș, Alexandru Șasca și mulți alții participă atît de activ la discuții.

Printre lecțiile predate pînă acum se numără: „Importanța transformării socialiste a agriculturii", „Pregătirea terenului pentru însămînțări". „Folosirea îngrășămintelor chimice în agricultură" și altele.

Un merit deosebit în buna funcționare a cursului agrotehnic din Valea lui Mihai revine și tovarășilor Ștefan Nagy, secretarul organizației P.M.R., din comună, și Arcadie Todică, președintele sfatului popular.

GHEORGHE BOBOC

...și două care nu merg deloc

Dacă în cele mai multe comune ale raionului Giurgiu cursurile agrotehnice de masă deschise acum două luni se desfășoară mulțumitor, în comunele Găujani și Arsache ele nici n-au început.

Cu toate că în aceste comune sînt numeroși țărani muncitori care ar dori să învețe cum pot obține recolte mai bogate la hectar, ei n-au cui să se adreseze nici măcar pentru un sfat, întrucît inginerul Atanasie Niculescu, care a fost desemnat de către secția agricolă raională ca lector al cursurilor din comunele Găujani și Arsache, mai răspunde de încă două cursuri, și firește, nu poate face față sarcinilor de a preda lecții la patru cercuri agrotehnice din patru comune diferite.

Este cazul ca măcar acum secția agricolă raională să ia măsurile necesare pentru deschiderea în cel mai scurt timp a cursurilor agrotehnice de masă în comunele Găujani și Arsache.

TRAIAN BARBALATĂ

Avantajele de care se bucură contractanții de legume, zarzavaturi, fructe și semințe de legume

Dată fiind importanța prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind contractarea de legume, zarzavaturi, fructe și semințe de legume, ne-am adresat tov. Nicolae Claus, director general în Centrocoop, rugîndu-l să ne răspundă la următoarele:

INTREBARE: In ce condiții se pot încheia contracte între producători și unitățile cooperației de consum?

RASPUNS: In scopul unei bune aprovizionări a populației cu legume, zarzavaturi și fructe și asigurării cu aceste materii prime a industriei alimentare, pentru cointeresarea producătorilor în vederea extinderii suprafețelor cultivate și creșterii producției de legume și zarzavaturi la hectar, precum și pentru specializarea producătorilor în aceste culturi, unitățile cooperației de consum pot încheia contracte cu aceștia în aceleași condiții ca și cu organizațiile comerciale locale („Aprozar", întreprinderile „Fruct-export" și fabricile de conserve ale industriei alimentare) pe un an sau pe mai mulți ani. Așadar, cooperativele sătești pot contracta și achiziționa legume, zarzavaturi și fructe în toate comunele.

INTREBARE: Care sînt avantajele de care se bucură contractanții?

RASPUNS: Atît gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile agricole, asociațiile de producători agricoli, cît și producătorii individuali care încheie contracte pentru cultivarea și livrarea de legume, zarzavaturi, cartofi timpurii, fructe și semințe de legume vor beneficia de mari avantaje. In primul rînd, contractanții pot obține de la Banca Agricolă împrumuturi anuale pentru procurarea semințelor, îngrășămintelor chimice și a materialelor necesare grădinăritului la prețul de desfacere cu amănuntul. Pentru producerea de roșii timpurii, de pildă, contractanții primesc credite care merg pînă la 3.000 lei de fiecare hectar cultivat, iar pentru producerea de varză timpurie, ceapă uscată și cartofi, creditele acordate ajung pînă la 2.000 lei de fiecare hectar. Deosebit de acestea, contractanții specializați în grădinărie, care vor încheia contracte pe o durată mai mare de trei ani, vor putea obține de la Banca Agricolă și împrumuturi suplimentare cu care să-și poată amenaja suprafețe noi irigate și să-și procure utilaje și instalațiile necesare grădinăritului. Dobînda la aceste împrumuturi este redusă la jumătate față de dobînda obișnuită. Imprumuturile suplimentare oferă și avantajul că se pot restitui începînd cu al doilea an de executare a contractului, eșalonat în rate pe termenul de livrare a produselor contractate. De asemenea, contractanții se bucură și de o înlesnire la plata impozitelor agricole pentru suprafețele contractate. Astfel, la contractele încheiate pe un an, reducerea este de 25 la sută, iar la contractele încheiate pe doi ani sau mai mulți ani, reducerea impozitului agricol la suprafața contractată este de 40 la sută. De avantajul reducerii impozitelor se mai bucură producătorii care vor iriga suprafețe noi și vor executa toate obligațiile contractuale. In acest caz reducerea este de 30 la sută la contractele încheiate pe un an și de 50 la sută la contractele încheiate pe doi sau mai mulți ani. Reducerile de impozit prevăzute mai sus nu sînt cumulative.

Contractanții de legume, zarzavaturi, fructe și semințe de legume pot cumpăra de la unitățile Ministerului Industriei Petrolului carburanți și lubrifianți necesari din cota fondului pieții la prețurile de desfacere cu amănuntul, iar prin unitățile contractante ei vor primi la timp, contra plată, cantitățile necesare de insecto-fungicide și aparatura necesară. Un alt sprijin de care se bucură producătorii contractanți mai este și acela că pot închiria utilaje pentru irigat, în care scop S.M.T.-urile din zonele legumicole vor fi dotate cu motoare, pompe, mașini și utilajul necesar irigării culturilor și vor organiza brigăzi specializate. De asemenea, în privința transportului produselor la centrul de recepție, producătorii contractanți vor primi plata transportului conform tarifelor în vigoare pentru distanța ce depășește 5 km, socotită de la comuna sau satul pe al cărui teritoriu se află cultura contractată. In fine, pe lîngă prețuri bune, producătorii contractanți vor primi prime de calitate atît pentru legumele și fructele recepționate și efectiv expediate în stare proaspătă, cît și pentru cantitățile de caise, piersici, vișine și cireșe necesare executării planului de producție de compoturi pentru export, ca și pentru cantitățile de castraveți cornișoni livrați la export în stare murată.

INTREBARE: In ce condiții pot primi contractanții avansul pentru produsele ce urmează a le vinde cooperației de consum?

RASPUNS: Producătorii contractanți pot obține din partea unităților achizitoare drept avans asupra producției de fructe de toamnă și de soiurile superioare de vară pînă la 25 la sută din valoarea producției. Aceste avansuri se acordă din fondurile de achiziție cu 20—30 zile înainte de perioada de recoltare. De asemenea, se acordă avans și la legumele, zarzavaturile, cartofii, arpagicul și fructele care pot rămîne pe timp de iarnă în păstrarea producătorilor vînzători. Aceste produse — cumpărate și lăsate în custodie — se plătesc la prețurile în vigoare în ziua ridicării lor, ceea ce constituie un alt sprijin destul de important pentru producătorii de legume, zarzavaturi și fructe.

CINE ARE DREPTATE?

— Gaz aveți?
— N-avem.
— Sare?
— Nici.
— Dar țigări?
— Ioc.
— Atunci, ce-aveți?
— Păi, ce să avem? Ce vezi în rafturi. Stambă înflorată pentru rochițe de vară, sandale, pălării, pantaloni de doc, cămăși cu găurele... multe avem.

Omul care pusese întrebările și primise aceste răspunsuri ieși din magazinul cooperativei din comuna Jirov, raionul Strehaia, bombănind: „Halal de așa aprovizionare!"

Asemenea discuții ai să auzi și la alte cooperative sătești din acest raion. Și firește, ai să mai auzi și fel și fel de scuze. Președintele cooperativei din comuna Jirov, bunăoară, spune că lipsa unor articole de larg consum se datorește faptului că ele nu se găsesc întotdeauna în depozitele Uniunii raionale, iar atunci cînd se găsesc, responsabilul depozitului nu le dă în cantități suficiente. Pe de altă parte, dacă întrebi pe președintele Uniunii raionale a cooperativelor de consum Strehaia, tov. Virgil Roșculescu, de ce în depozitele Uniunii nu se găsesc unele mărfuri, el îți răspunde supărat:

— In depozitele Uniunii se găsesc de toate, tovarășe. Vina pentru neaprovizionarea cooperativelor sătești o poartă numai consiliile de conducere ale acestora.

Cine o avea dreptate? Președintele cooperativei din Jirov, care spune că e jale, sau președintele Uniunii raionale Strehaia, care susține că-i bălaie!?

Notă

Pentru a mă convinge de adevăr, am vizitat cele două depozite de mărfuri ale Uniunii raionale. Aici am întîlnit mai mulți gestionari de cooperative, care veniseră să ridice mărfuri. Am auzit cu această ocazie aceleași întrebări și răspunsuri pe care le mai auzisem la unele cooperative din sate.

— Sare aveți? întreba gestionarul cooperativei din Grecești.

— N-avem! răspundea plictisit gestionarul depozitului, tov. Bodiță.

— Dar țigări?

— Nici de astea. Țigările planificate s-au terminat repede, că sînt prea mulți fumători...

Gestionarii cooperativelor mai întrebau dacă se găsesc sape, fiare și cormane de plug nr. 4 și 5 și altele. Gestionarul Bodiță le-o tăia, mînios:

— N-avem! Dar ce vă grăbiți cu fiarele de plug? Pînă la primăvară mai e timp.

★

După cum se vede, conducerea Uniunii raionale a cooperativelor de consum din raionul Strehaia, ca și unele consilii de conducere ale cooperativelor, nu țin seama de cerințele consumatorilor. Așa se explică de ce lipsesc mărfuri de primă necesitate și de sezon, ca sare, țigări, fiare și cormane de plug etc. Nu s-ar putea spune că mărfurile cerute de consumatori nu se găsesc în cantități suficiente în depozitele Uniunii regionale a cooperativelor de consum Craiova. Dar ele trebuie aduse. Și în această privință, consiliul de conducere al Uniunii raionale a cooperativelor de consum Strehaia are datoria să lichideze neîntîrziat lipsurile arătate.

GH. ROȘU

Ce să citim:

Buletin Meteorologic

Pentru zilele de 13, 14 și 15 februarie

Vremea se va menține relativ caldă la început, cu ploi slabe, apoi în răcire, cu lapoviță și ninsoare în nordul țării. Vînt slab pînă la potrivit din sectorul nord-vestic. Temperatura în scădere treptată. Minimele vor oscila între minus 10 grade și plus 2 grade, iar maximele vor fi între minus 2 grade și plus 6 grade.

COLȚUL APICULTORULUI

Folosirea mătcilor de rezervă ca mătci ajutătoare

Această metodă are drept scop ridicarea producției apicole și constă în folosirea albinelor dintr-o familie puternică la creșterea puietului provenit de la două sau mai multe mătci.

Mătci ajutătoare pot fi atît mătcile crescute anume pentru aceasta, cît și mătcile de rezervă rămase neutilizate în primăvară.

Modul de folosire a acestor mătci ca mătci ajutătoare este următorul: la începutul primăverii fiecare matcă de rezervă, împreună cu populația nucleului în care a iernat, se trece lîngă o familie puternică din stupină și se adăpostește în compartimentul special (în cazul stupilor orizontali), în magazin sau al doilea corp (în cazul stupilor verticali) sau în stupi de dimensiuni reduse așezați lîngă stupul familiei de bază. In cazul cînd sînt așezate în același stup, familiile ajutătoare se despart de cele puternice prin diafragme fixe, pentru ca albinele să nu poată comunica între ele. De asemenea pentru intensificarea creșterii puietului în familiile ajutătoare se recomandă o întărire a acestora cu 1—2 faguri cu albine din familiile puternice denumite și familii de bază. După 10—12 zile, familiile ajutătoare se întăresc din nou cu 1—2 faguri cu puiet căpăcit și albine luate din aceleași familii. In cazul familiilor ajutătoare mai slabe, este necesar să se facă un schimb de faguri cu puiet: din familiile ajutătoare se ridică fagurii cu puiet necăpăcit și se trec în cuibul familiei de bază, iar în locul acestora se aduc faguri cu puiet căpăcit de la familia de bază. După 2—3 întăriri de acest fel, cu albine și puiet, puietul din cuibul familiilor ajutătoare începe să crească mulțumitor.

Cu 5—6 zile înainte de culesul salcîmului se unifică familiile ajutătoare cu cele de bază, înlăturîndu-se diafragma ce separă cele două familii, iar matca familiei ajutătoare împreună cu un fagure cu puiet și albine se ridică și se păstrează sub forma unui nucleu.

Pentru a se folosi pe deplin capacitatea familiilor ajutătoare este necesar ca aceste familii să fie folosite și la alte culesuri, procedeul fiind același.

Prin folosirea metodei mătcilor de rezervă ca mătci ajutătoare se pot obține sporuri mari la producția de miere. Stațiunea experimentală zootehnică Dulbanu din raionul Mizil, regiunea Ploești, de pildă, prin aplicarea acestei metode a obținut în anul 1956 la culesul de salcîm o producție de miere de 18,3 kg de la fiecare din familiile unei grupe experimentale, în timp ce de la familiile grupei martor (unde nu s-a aplicat metoda) s-au obținut numai cîte 14,3 kg miere. Folosindu-se mătcile ajutătoare și pe timpul culesului de vară, producția grupei experimentale s-a ridicat la 42,9 kg, față de cea a grupei martor care a fost de numai 28,5 kg. Producția de miere-marfă a fost la grupa martor de numai 10,5 kg, iar la grupa experimentală de 24,9 kg.

Ing. I. BARAC

Mai multă grijă pentru pregătirea viitoarelor cadre de mecanizatori

Datorită condițiilor bune de lucru și folosirii metodei pe ansamble, la S.M.T. Budești reparațiile de iarnă se apropie cu pași repezi de sfîrșit. Pînă acum cîteva zile nu mai erau de reparat decît 2 tractoare și 9 diferențiale ca și un număr mic de pluguri, semănători și discuitoare.

— Anul acesta, mi-a spus tov. Ilinca, directorul stațiunii, sîntem hotărîți nu numai să îndeplinim planul de producție, ci să-l și depășim. In 1956 S.M.T.-ul nostru s-a clasificat al cincilea pe regiunea București. Acum o să pornim la lucru mai bine pregătiți... Că ne întărim și cadrele de mecanizatori...

Venind vorba despre elevii tractoriști care se califică în cadrul stațiunii, am aflat că, atît cei din anul I cît și cei din anul II tocmai se aflau la orele de curs teoretic. Iată un bun prilej — mi-am zis — pentru a nota unele lucruri și despre grija pe care o acordă conducerea S.M.T.-ului pentru pregătirea elevilor tractoriști.

Insoțit de agronomul șef al stațiunii, am intrat așa dar, în camera amenajată ca sală de curs pentru școlarii stațiunii. M-a surprins dintr-un început faptul că cei 19 elevi se aflau înghesuiți unii-n alții, în niște bănci scunde și lipite și ele unele de altele. Ce e drept era cald, într-un godin uriaș duduia focul. Podeaua era însă murdară și plină de hîrtii, dovadă că nu se măturase pe aici de cîteva zile. Drept tablă de scris, era rezemată de perete o scîndură albicioasă pe care creta nu lăsa însă nici un fel de urme. Elevii erau singuri, deși pînă la ora 12 ar fi trebuit să li se predea în continuare desenul tehnic. Profesorul respectiv, referentul tehnic Dan Savulescu, plecase la birouri, avînd treburi. In ce privește modul cum au fost repartizați lectorii la școala de tractoriști din stațiune, trebuie subliniat și faptul că predarea lecțiilor de agrotehnică, de pildă, se face de către tehniciana dispeceră Andrei Rodica, în loc ca acest curs să fie predat cum ar fi firesc, de către agronomul șef tov. ing. Ionescu Aurel.

Caietele de notițe ale elevilor erau murdare de motorină și mototolite. Explicația ne-a dat-o elevul fruntaș la învățătură Savancea Niculae:

— Eu am, de bine de rău, o lădiță, în care-mi țin caietele. Dar ceilalți, nu. Că nu ni s-au făcut rafturi nici aici în clasă, nici în dormitor. Așa că elevii poartă caietele cu ei, în buzunarele salopetelor...

O lipsă serioasă în pregătirea teoretică a elevilor tractoriști constă și în faptul că nu li s-a creat nici o oră de meditație. După orele de curs de dimineață și masa de la prînz, ei intră în ateliere, la practică. La ora 6 seara, cînd se lasă lucrul, majoritatea mecanizatorilor pleacă acasă, iar elevii rămîn singuri. In clasă de-acum este frig. Nici în dormitor, unde paturile sînt etajate și nu există nici mese și nici scaune, nu se poate învăța. In asemenea condiții, ei își copiază „pe curat" explicațiile, „pe apucate"...

Lipsa de grijă față de elevii tractoriști se manifestă de altfel și în ce privește hrana. Pe motiv că cei din producție trebuie să ia mai întîi masa, elevii sînt lăsați „la urmă", cînd de multe ori — cum spun ei — nu se mai ajung porțiile.

Fără îndoială, la crearea unor condiții mai bune de trai și de învățătură pentru elevii tractoriști ar putea contribui din plin comitetul de întreprindere. Dar cum să devină realitate acest deziderat, cînd însuși tov. Pîrvu, președintele comitetului de întreprindere, obișnuiește să-i bată uneori pe elevi — așa cum s-a întîmplat cu Niță Anghel din anul II? De altfel tov. Pîrvu nu ezită, ori de cîte ori are prilejul, să-și dezvolte o teorie proprie, conform căreia elevii din stațiune „sînt niște derbedei, care au venit needucați din școala elementară, și că tot mai bine e ca tractoriștii să învețe la școli speciale etc.". Nu e deci de mirare că pentru elevi nu a fost organizată nici un fel de activitate extrașcolară (lectura cărților de la bibliotecă, sport etc.) și că timpul liber și-l petrece fiecare cum se pricepe.

Problema pregătirii viitoarelor cadre de tractoriști trebuie să preocupe temeinic conducerea S.M.T.-ului Budești. Ea are datoria să analizeze cu atenție lipsurile arătate mai sus — cunoscute de altfel de tov. director Ilinca — și să treacă neîntîrziat la lichidarea lor. Astfel, S.M.T. Budești, unde s-a făcut un mare pas înainte în scopul creării unor bune condiții de muncă și de trai, va putea rezolva și problema pregătirii de noi cadre, problemă care a ținut pe loc în ultimii ani dezvoltarea stațiunii și obținerea unor cît mai de seamă succese în producție.

ION DRINCU

„CASA" noastră

— Unde s-a scris o filă din istoria gospodăriei —

In fața porții uriașe de stejar tăifășuiau un grup de oameni. Era către ceasul prînzului. Poposisem în Hălchiu cu gîndul de a vizita casa-laborator a gospodăriei agricole colective condusă de inginerul agronom Ioan Enescu.

Trebuie să recunoaștem că, deși tînără, înființată abia în 1954, casa-laborator din Hălchiu a dobîndit succese frumoase. Aș aminti, de pildă, rezultatele obținute în legătură cu experimentarea soiurilor de grîu de toamnă Odvoș 241, Bankut 1201 și Cenad 117. In urma încercărilor făcute în cîmpul experimental, s-a stabilit că soiul de grîu căruia îi priesc cel mai bine condițiile locale de climă și sol este Bankut 1201. Cultivat în cultura mare acest soi a dat însemnate sporuri de recoltă. Astfel, anul trecut, cu tot timpul neprielnic, grîul Bankut 1201, semănat pe o suprafață de 150 ha, a dat producția record în Țara Bîrsei de 2.432 kg la ha. Este aceasta una din victoriile casei-laborator. Dar nu-i cea mai mare.

Și mai de seamă mi se pare faptul că în jurul casei-laborator tînărul inginer a adunat un nucleu de oameni dornici de a cunoaște agrotehnica, de a pătrunde tainele lucrării pămîntului. Vom aminti dintre aceștia pe Ioan Lungoci, președintele gospodăriei, Tudor Zeil, Schneider și alții. Ba, în ultimul an au venit tot mai des pe aci și individuali, dintre cei care urmează cursurile cercului agrozootehnic de pe lîngă căminul cultural. Aceștia au avut prilejul să cunoască mai îndeaproape munca și roadele culese de colectiviști. Ei și-au putut da seama mai bine de posibilitățile pe care le are marea gospodărie de a aplica regulile agrotehnice, de a face să crească producția la hectar. Doisprezece dintre acești țărani muncitori cu gospodării individuale au depus în ultimul timp cereri pentru a fi primiți în familia cea mare a colectiviștilor din Hălchiu...

...Cresc oamenii, cresc mereu, înțeleg tainele științei și văd mai departe și mai adînc decît vedeau mai ieri. M-am mirat la început, cînd am văzut în mîna colectivistului Schneider, Manualul inginerului agronom. Dar asta nu-i nimic. Cînd am pătruns în sala frumos amenajată a casei-laborator, cînd l-am văzut vorbind pe Ion Zeil, un alt colectivist, apoi un brigadier, un șef de echipă, am rămas și mai mirat. Zeil mi-a vorbit despre aparatura cu care-i dotată casa: etuve, aparate de proiecție și cîte altele, ca despre lucruri cu care părea obișnuit, de cînd lumea. Cunoscînd la perfecție tematica acestei case-laborator, Zeil poate să îți spună în ce stadiu se află, de pildă, experiența cu aplicarea îngrășămintelor bacteriene la trifoi, cartofi, mazăre. Ori despre studiul ce se face în legătură cu stabilirea celui mai productiv soi de cartofi în condițiile de climă și sol de acolo, dintre Akerzegen, Stahanovka, Săpunar, Mercur și Prisca. Sau... Mă rog, problemele sînt multe. La unele s-au și tras concluzii. La altele, experiențele continuă. Oamenii au prins drag de ele. Le urmăresc cu interes, cu tragere de inimă. Și cînd te gîndești cum a fost la început, cînd abia luase ființă casa-laborator. Să vă povestesc, de pildă, o întîmplare.

Era într-o seară, la adunarea generală a colectiviștilor. Inginerul Enescu, bizuindu-se pe rezultatele unor experiențe făcute în cadrul casei-laborator, a propus ca gospodăria să semene orz de primăvară din soiul „Sibiu". Au fost unii care s-au împotrivit. Printre ei, și „agronomul" Schneider. Pe atunci, însă, nu era „agronom". El știa una și bună: de cînd s-au pomenit în Hălchiu, n-a auzit să se semene primăvara orz din soiul „Sibiu". Astăzi, dacă-l întrebi pe Schneider cum a fost cearta aceea, cînd s-a împotrivit inginerului și a plecat furios din ședință, Schneider se rușinează. Și are de ce. Păi, ia fă și dumneata, cititorule, o socoteală. In 1956, urmînd sfaturile agronomului și cultivînd orz de Sibiu pe 30 de hectare, gospodăria a obținut în loc de vreo 1.800 kg la ha, cît scoteau pînă atunci, 2.800 kg. Deci, în total, 3 vagoane de orz în plus. Păi e puțin lucru?

Sau povestea cu folosirea îngrășămintelor bacteriene la cartofi.

— Ce să mai dăm bani și pe ele? au zis unii.

Pînă la urmă, adunarea a votat pentru. S-au scos în plus 1.800 kg de cartofi la ha. La totalul de 70 de hectare au ieșit în plus mai mult de 12 vagoane de cartofi. Adică, în bani, la preț de achiziție, un cîștig de 120.000 lei. E puțin? Și atunci, ce să te mai miri că gospodăria colectivă din Hălchiu a realizat anul trecut un venit de 2.530.000 lei, în loc de 1.200.000, cît era planificat.

— Abia de-acum încolo, sarcinile noastre cresc, ne-a spus tov. Zeil, membru al colectivului de muncă al casei-laborator. De curînd am dezbătut pe larg prevederile Rezoluției Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie.

In discuție, intervine și ing. Enescu. Are de adăugat și el o serie de lucruri: va trebui acordată o grijă deosebită folosirii pe scară mai întinsă a îngrășămintelor chimice și naturale și soiurilor de semințe cu productivitate sporită la grîu și la alte culturi.

— Noi ne-am propus să studiem în cîmpul experimental foloasele aplicării îngrășămintelor chimice. In ce privește cultivarea soiurilor cu productivitate sporită, vom propune adunării generale să semănăm în cîmpul mare orz de toamnă „Cenad 396", care în lotul demonstrativ a dat rezultate bune: 2800 kg la ha.

Sînt multe problemele pe care colectivul casei-laborator din Hălchiu și-a propus să le studieze pentru a contribui la sporirea producției la ha, pentru a da viață Hotărîrilor Rezoluției. Aceste experiențe cer, pe lîngă pricepere, multă răbdare și mai cu seamă multă dragoste de muncă. Iar roadele nu vor întîrzia să se arate. Casa-laborator din Hălchiu se află pe un făgaș bun.

GH. JANGOCIU

In gospodăria colectivă Hălchiu, din raionul Codlea, munca se desfășoară pe baze științifice, ceea ce duce la însemnate realizări.

Iată în fotografie pe inginerul Ion Enescu și pe îngrijitorul maternității de scroafe, Ion Pepene, făcînd o analiză în laboratorul gospodăriei.

Pentru continua întărire și dezvoltare a gospodăriilor colective

— Pe marginea unei consfătuiri pline de învățăminte —

Un aspect din sală în timpul consfătuirii.

După cum am arătat în numărul trecut al ziarului nostru, la Galați a avut loc recent o consfătuire organizată din inițiativa Comitetului regional P.M.R. la care au participat activiști de partid și de stat, președinții gospodăriilor colective, ingineri și tehnicieni agricoli din gospodăriile colective, din S.M.T.-uri și de la secțiile agricole raionale. Consfătuirea a avut drept scop discutarea și stabilirea — în lumina sarcinilor izvorîte din documentele plenarei C.C. al partidului din decembrie 1956 — a măsurilor ce trebuie luate pentru continua întărire și dezvoltare a unităților agricole cooperatiste din regiune.

Una dintre cele mai importante probleme ce s-au ridicat în cadrul consfătuirii a fost aceea privind:

POSIBILITĂȚILE PE CARE LE AU GOSPODĂRIILE COLECTIVE DE A SPORI PRODUCȚIA DE PORUMB

Datorită condițiilor de sol și climă prielnice în regiunea Galați, porumbul se cultivă pe suprafețe destul de mari în unele raioane, cum sînt Tecuci, Focșani și Panciu, ocupînd suprafețe mai întinse decît cerealele păioase. Producțiile medii de porumb pe regiune au fost în toți anii mai mari de 1.000 kg boabe la hectar, iar în unii ani (1952 și 1955) s-au obținut recolte de peste 2.000 kg. boabe la hectar.

Unitățile agricole cooperatiste din regiune au mari posibilități de a spori producția de porumb, atît prin extinderea suprafețelor destinate acestei culturi (anul acesta, suprafața cultivată cu porumb în gospodăriile colective, va fi mai mare cu cca 23.600 ha decît anul trecut) dar mai ales prin ridicarea producției la hectar. Practica a dovedit că condiția hotărîtoare pentru obținerea unor recolte cît mai mari la unitatea de suprafață este aplicarea unei agrotehnici înaintate, în funcție de condițiile de sol și climă specifice fiecărui raion, comuna și, — așa cum au arătat unii ingineri și tehnicieni la consfătuire — chiar ale fiecărei porțiuni de teren în parte. Că așa este, o dovedesc recoltele bune de porumb obținute anul trecut, în condiții de climă neprielnice, de unele gospodării colective din regiune.

După cum a reieșit însă din discuțiile purtate la consfătuire, nu în toate gospodăriile colective s-a dat atenția cuvenită aplicării în cultura porumbului a celor mai potrivite măsuri agrotehnice. Dimpotrivă, s-au folosit metode vechi, dăunătoare care constituie — așa cum a spus tov. Vasile Popa, directorul direcției agricole regionale — adevărate crime agrotehnice.

Una dintre aceste „crime", este tendința de a nu se face arătură de toamnă pe toate terenurile destinate culturilor de primăvară. Anul trecut, peste 50 la sută din suprafața destinată acestor culturi, a rămas nearată. Principala vină o poartă S.M.T.-urile care nu și-au organizat temeinic munca în campania agricolă de toamnă. O mare parte din vină revine însă și conducerilor gospodăriilor colective, care n-au luat măsuri pentru eliberarea la timp a terenurilor respective.

O altă metodă dăunătoare folosită în unele gospodării colective în pregătirea terenului pentru cultura porumbului este întoarcerea arăturii de toamnă înainte de semănat. În loc de a se întoarce arătura, este mai bine să se execute lucrări de cultivație pentru afînarea solului și distrugerea buruienilor. Faptele au dovedit însă că uneori colectiviștii sînt nevoiți să întoarcă arătura de toamnă din cauza calității proaste, necorespunzătoare, a lucrărilor efectuate de S.M.T. Așa a fost cazul, de exemplu, la unele unități agricole cooperatiste din raionul Focșani, unde arătura fiind prost executată de mecanizatorii de la S.M.T. Florești, a trebuit să fie întoarsă.

Experiența gospodăriilor colective fruntașe a arătat cu prisosință importanța pe care o are folosirea îngrășămintelor organice și minerale pentru menținerea și sporirea fertilității solului. Din păcate, în multe gospodării colective din regiunea Galați, acest însemnat mijloc de sporire a producției este încă neglijat. Există părerea exprimată de unii tehnicieni în cadrul discuțiilor că aplicarea gunoiului de grajd pe unele terenuri aluvionare cernoziomice cum sînt cele din lunca Dunării, nu este folositoare, ci dimpotrivă aduce pagube. Această părere nu este justă. Fertilitatea unor asemenea terenuri va scădea dacă nu primesc îngrășăminte. Sporirea rodniciei ogoarelor nu o poate asigura însă, folosirea în orice condiții a gunoiului de grajd. Așa cum a arătat tov. prof. N. Hulpoiu, pe unele terenuri ca, de pildă, cele din lunca Dunării, este necesar să se aplice gunoi de grajd nedescompus.

Este știut că printre măsurile agrotehnice menite să asigure un spor însemnat de recoltă la hectar, se numără și folosirea unei semințe cît mai valoroase. Întrebuințînd sămînță hibridă de porumb, gospodăria colectivă din comuna Pechea, raionul Galați a realizat anul trecut un spor de recoltă de 800 kg boabe la hectar, iar gospodăria colectivă „Steagul lui Lenin" din comuna Băleni, raionul Bujor, a obținut pe suprafața însămînțată cu porumb hibrid o producție de 2.800 kg boabe la hectar, față de 1.600 kg la cel obișnuit. Aceasta a făcut ca porumbul hibrid să dobîndească o mare popularitate în rîndul colectiviștilor. Așa se explică, de altfel, și faptul, că președinții gospodăriilor colective s-au angajat, la sfîrșitul consfătuirii, ca în acest an să însămînțeze cu sămînță hibridă, întreaga suprafață destinată porumbului.

Multe discuții s-au purtat în jurul metodelor de însămînțare, îndeosebi în ce privește distanța de semănat. Tov. prof dr. Nicolaie Hulpoiu, ca și alți specialiști din agricultură, au arătat pe baza experiențelor făcute, că distanța de semănat depinde de condițiile naturale, de microclimatul fiecărui teren. În părțile de cîmpie, secetoase, este recomandabil ca distanța între rînduri să fie 1 m, iar distanța între plante (cuiburi) pe rînd de 0,30—0,50 m, spre deosebire de terenurile de baltă (luncă) unde distanța între plante pe rînd este bine sa nu treacă de 0,20—0,30 m.

În ce privește lucrările de întreținere a culturilor de porumb, din discuții a reieșit că unele gospodării colective cum sînt cele din comunele Slobozia, Conache, Piscu, Vinderei, Berești, Negrilești, Tălpici și altele, au executat prășitul cu întîrziere și în mod superficial, ceea ce a făcut ca producțiile obținute să fie mici. De asemenea, multe gospodării se feresc de a folosi la prășit mijloacele mecanizate ale S.M.T.-urilor pe motivul neîntemeiat că astfel s-ar diminua valoarea zilei-muncă. Aceste gospodării ar trebui să țină seama de sporul de producție ce se poate obține prin prășitul mecanic și de faptul că se realizează o economie însemnată de brațe de muncă ce pot fi folosite la alte lucrări. Pentru a demonstra folpasele pe care le aduce prășitul mecanic, este suficient să arătăm că la gospodăria colectivă „Grivița Roșie" din Însurăței s-a obținut prin executarea a 3 prașile mecanice un spor de 630 kg porumb la hectar, față de producția rezultată de pe suprafața prășită manual de două ori de către colectiviști cu mijloace proprii. Pentru cele trei prașile, gospodăria a plătit S.M.T.-ului cîte 39 kg de boabe de fiecare hectar, rămînînd deci un plus de 611 kg de boabe la hectar. În afară de aceasta, la fiecare hectar s-a economisit cîte 6,5 zile-muncă pe care gospodăria le-a folosit la lucrări din alte sectoare de producție.

Unele gospodării colective din regiunea Galați, îndeosebi cele situate în lunca Dunării și Siretului au posibilitatea să sporească în mare măsură producția de porumb prin irigarea acestei culturi. În total, în gospodăriile colective se vor iriga, cu ajutorul grupurilor de irigat și de motoare stabile aparținînd S.M.T.-urilor cît și cu mijloace proprii, circa 500 ha de porumb.

*

Ascultînd cuvîntul specialiștilor din agricultură și împărtășindu-și reciproc experiența dobîndită în cultura porumbului, reprezentanții gospodăriilor colective din regiunea Galați, au avut prilejul la consfătuire să se înarmeze cu învățăminte deosebit de prețioase, să-și dea și mai bine seama că posibilitățile pe care le au gospodăriile lor de a spori producția de porumb sînt multe și mari. De aceea, nu este de mirare că la sfîrșitul consfătuirii ei s-au angajat să pună în practică învățămintele căpătate spre a obține o producție medie la hectar de cel puțin 3.000 kg. de porumb boabe.

Succese însemnate în cooperativizarea agriculturii raionului Brăila

În satele și comunele raionului Brăila se desfășoară o intensă muncă de agitație politică pentru atragerea țăranilor muncitori pe făgașul cooperației în producția agricolă. Pe baza exemplelor și faptelor concrete desprinse din activitatea gospodăriilor colective, agitatorii explică pe larg sătenilor care sînt foloasele muncii unite executată pe tarlale întinse, lipsite de haturi, cu ajutorul tractoarelor și mașinilor.

Ca rezultat al acestei munci în ultimul timp au luat ființă în acest raion, noi întovărășiri agricole. Numai într-o singură lună peste 800 familii de țărani muncitori s-au înscris în gospodării colective și întovărășiri agricole. În 19 sate și 13 comune toți țăranii muncitori sînt membri ai gospodăriilor colective sau întovărășirilor agricole. Aproape 90% din suprafața arabilă a raionului este cooperativizată.

Pe drumul marilor recolte

Convingîndu-se pe deplin că singura cale care le poate asigura o viață cu adevărat înstărită este calea agriculturii socialiste, tot mai mulți țărani muncitori din regiunea Craiova înființează noi unități agricole cooperatiste sau se înscriu în cele existente. În comuna Rastu, bunăoară, a luat ființă de curînd o întovărășire agricolă. Cei 204 membri ai întovărășirii și-au unit pentru a le lucra în comun 285 ha teren.

Tot de curînd în 5 sate din raioanele Corabia și Filiași au luat ființă noi întovărășiri agricole. În comuna Corabia 34 de țărani muncitori au întemeiat o nouă cooperativă agricolă de producție — cea de-a 12-a din regiune — căreia i-au dat denumirea de „3 Februarie".

În ultimele două luni sectorul cooperatist din agricultura regiunii Craiova s-a lărgit cu aproape 20.000 de hectare.

IN CASA UNUI COLECTIVIST HARNIC

Datorită veniturilor mari realizate de pe urma muncii în gospodăria obștească, colectivistul Gheorghe Cojocea din satul Silistraru, raionul Brăila, a putut să-și cumpere, printre altele și un aparat de radio.

Iată-l în fotografie, împreună cu mama sa, ascultînd emisiunea

Mașini noi în inima Bărăganului

— Ia ieșiți, măi frățîle, să vedeți ce mai tren a sosit în gară!

Cuvintele tractoristului Negoiță Valentin, de la gospodăria de stat Dilga, raionul Lehliu, avură darul să-i atragă afară din hala de montaje a atelierului mecanic pe numeroși mecanizatori. Aceștia ieșiră din ograda gospodăriei și în cîteva minute și erau pe peron. De îndată, se auziră strigăte de bucurie:

— Ale noastre or fi, măi Ruse?

— Păi, nu vezi ce scrie pe ele?

În mijlocul unei „garnituri" de marfă se aflau mai multe vagoane cu mașini agricole. Într-unul, aliniate ca la o expoziție, patru semănători I.A.R.-511, vopsite într-un verde ca al ierbii crude. În alt vagon se aflau patru mașini de împrăștiat îngrășăminte chimice și un „gaz", un automobil mic, tocmai bun pentru drumurile lungi de-aci, din inima Bărăganului.

Tractoriștii discutau cu însuflețire. Nu trecuse doar decît puțină vreme de cînd tot cu un tren ca acesta primiseră 4 tractoare U.T.O.S. pe roți de cauciuc și opt combine pentru cereale: patru de fabricație romînească, iar patru importate din R. D. Germană.

Zile de carnet

...Dinspre biroul șefului de gară veni cu pași mari tov. Proca Dumitru, șeful atelierului mecanic.

— Eh, se adresă el tractoriștilor. Ia să vedem, care dă o mînă de ajutor, să le „tragem" înăuntru, în gospodărie?

Gălăgioși și veseli, tractoriștii alergară să-i cheme și pe ceilalți „la clacă". Veniră cu două rutiere ale secției mecanice.

Peste vreun sfert de ceas, noile mașini se și aflau în ograda gospodăriei.

Toți muncitorii ieșiseră să le vadă.

— Ni s-a mărit iarăși „zestrea"! Are statul grijă de noi! Acum, ca să dobîndim recolte bogate, depinde numai de vrednicia noastră. Că ia uitați, ce vreme frumoasă..., spunea unul dintre ei. N-o trece mult, și vom porni în bătălia primăverii.

AL. RAICU

O nouă cooperativă de credit și economie

În comuna Băsești, raionul Murgeni, un număr de 96 țărani muncitori au constituit săptămîna trecută o nouă cooperativă de credit și economie, a cincea pe raion.

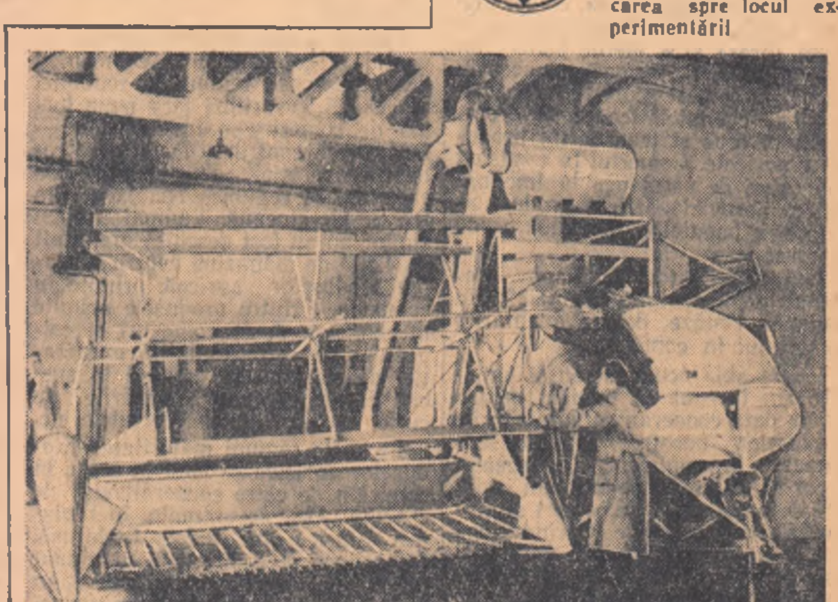
În adunarea la care au participat peste 200 de țărani muncitori din comunele Dodești, Stoișești și Băsești, tov. Victor Cozma, de la Banca de Stat din Murgeni, a citit statutul model și a arătat însemnătatea înființării acestei cooperative.

Ca președinte al cooperativei „Progresul" din comuna Băsești, a fost ales tov. Dumitru Popa, iar colectivistul Gh. Mocanu a fost numit casier

GH. CATANA
corespondent

La uzinele „Semănătoarea" a fost terminată zilele acestea montarea unei combine de cereale prototip, modificată față de tipul anterior.

În clișeu: inginerul proiectant Nicolae Romulus și montorul Vasile Bujoreanu, fac ultimele verificări ale mașinii înainte de plecarea spre locul experimentării.

O importantă problemă practică

Reziduurile tutunului de la fabricarea leșiei de nicotină — îngrășămînt organic pe podzol

În tehnica de azi a folosirii îngrășămintelor, valoarea nutritivă a produselor organice se apreciază după procentul de azotat, fosfor și potasiu. Produsele cu un conținut mai mic în azot, fosfor și potasiu sînt considerate ca îngrășăminte de calitate inferioară. Compușii organici aflați în îngrășăminte, care pot fi asimilați de plante și care pot influența favorabil procesele de creștere și de dezvoltare a plantei, de obicei nu sînt luați în considerație.

În ultimul timp, în literatura de specialitate au apărut o serie de lucrări în care se discută problema hrănirii plantelor cu compuși organici. În aceste lucrări se arată că planta asimilează anumiți compuși organici în cantități foarte mici, dar care exercită o influență puternică asupra desfășurării schimbului de substanțe din organismul vegetal.

Datele experimentale obținute și la noi, prin încercările de la casa de vegetație, în care a fost studiat comparativ rolul unor produse organice, ne demonstrează că efectul lor fertilizant nu depinde numai de prezența unor cantități de azot, fosfor sau potasiu. În această privință, un interes deosebit îl prezintă rezultatele obținute prin experiențe cu resturi organice de la frunzele de tutun, din care a fost extrasă nicotina. Aceste produse organice cuprind cantități relativ mici de azot, fosfor și potasiu. Conform datelor obținute la analiza reziduului de tutun, acest produs conține 0,41 la sută azot, 0,60 la sută fosfor și 0,30 la sută potasiu.

În comparație cu gunoiul de grajd, ajuns în stare de mraniță, care a conținut, în încercările noastre, 0,70 la sută azot, 0,60 la sută fosfor și 0,60 la sută potasiu, deșeurile de tutun ar trebui să fie considerate ca îngrășămînt inferior, dacă judecăm după concepția curentă.

Încercările de vegetație făcute în vase la secția de agrotehnică specială din Institutul de cercetări agronomice au arătat că reziduul rămas după extragerea nicotinei are însușiri fertilizante care au depășit efectul mraniței.

Extractul de tutun a sporit mult producția și anume cu 36 la sută. Aceasta ne arată influența puternică a unui îngrășămînt organic care pînă acum a fost necunoscut, sau, în tot cazul, neglijat.

La fabrica de țigarete din București, prin fabricarea leșiei de tutun și extragerea nicotinei, rezultă anual zeci de vagoane de asemenea reziduuri, care periodic se transportă la periferia Capitalei ca nefolosibile.

Rezultatele date de acest îngrășămînt față de mraniță sînt și mai interesante, dacă le judecăm după producția de boabe. Sporul total de 36 la sută datorită reziduurilor de tutun e constituit, ca de obicei, din boabe și paie. Însă sporul de boabe este de 2 ori mai mare decît cel de paie. Nu avem deci în acest spor numai paie, ceea ce ar fi încă folositor, nici spor normal de boabe și paie, ceea ce este de dorit în mod curent de agricultor, dar avem — peste așteptările noastre — un spor calitativ foarte bogat, format mai mult din boabe, adică din produsul cel mai valoros. Aceasta ne arată că reziduul de tutun a exercitat o influență mai mult asupra boabelor și în consecință valoarea lui este cu atît mai mare pentru agricultură.

Care este cauza acestui efect puternic nu se poate ști încă. Cu vremea, se vor putea desluși ce fel de elemente acționează aici: hormoni, auxine, alți compuși etc. Deocamdată, sîntem datori să înregistrăm efectul și să-l folosim.

Experiența s-a făcut pe tipul de sol cel mai sărac al țării, pe podzol (Găești, regiunea București), tocmai cu gîndul de a ridica prin orice mijloace economice producția acestor soluri prea sărace. Se dovedește că acest sol sărac poate fi îmbunătățit pentru producție cu reziduu de tutun mai bine decît s-a îmbunătățit pînă acum și se îmbunătățește în mod obișnuit cu mraniță.

Cantitatea de reziduu de tutun folosită la hectar a fost cam aceeași ca și de mraniță. Reziduul de tutun poate fi dat la cuib așa cum se dă astăzi mranița de către agricultori. Socotim că dozele date pot fi micșorate. În acest scop, mai trebuie organizate experiențe la cîteva plante, pentru a stabili doza cea mai convenabilă.

Astfel se va putea întrebuința cît se poate de economic reziduul, ușurînd pe de o parte transportul și manipularea lui pe cîmp pentru agricultor și folosind, pe de altă parte, pe cît mai multe hectare, reziduul existent.

EUGEN PAVLOVSCHI
de la Întreprinderea comercială de fermentare a tutunului (I.C.F.T.)

GHEORGHE PAVLOVSCHI și DUMITRU SANDOIU
de la Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R.

Însemnate avantaje pentru cultivatorii de plante tehnice

Consiliul de Miniștri a dat de curînd o hotărîre privitoare la regimul de contractare a plantelor tehnice necesare industriei alimentare. Între altele, hotărîrea prevede că Ministerul Industriei Alimentare, prin unitățile sale, va putea încheia contracte cu gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție, cu întovărășirile agricole, cu asociațiile de cultivatori și cu gospodăriile agricole individuale pentru cultivarea sfeclei de zahăr, cicoarei, tutunului, orezului, ardeiului de boia, ricinului, inului de ulei, rapiței, mentei și coreandrului.

LA SFECLA DE ZAHĂR, prețul pe tonă se stabilește potrivit condițiilor naturale, pe regiuni la: 250 lei pentru zona I-a și 300 lei pentru zona a II-a.

Cu producătorii din preajma fabricii de zahăr Livezi se vor încheia contracte la prețul de 350 lei tona.

Cei care vor încheia contracte pe mai mulți ani vor primi un spor de 50 lei, la fiecare tonă de sfeclă de zahăr predată.

Gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție vor primi: un spor de 10 lei de fiecare tonă de sfeclă de zahăr dacă au obținut și predat fabricii 200—250 tone. Un spor de 25 lei de fiecare tonă dacă au obținut și predat 250—350 tone. Un spor de 50 lei de fiecare tonă, dacă au obținut și predat peste 350 tone.

Pentru fiecare tonă de sfeclă de zahăr predată, producătorii vor mai primi în mod gratuit 10 kg de zahăr — gospodăriile agricole colective și cooperativele agricole de producție, 8 kg. — întovărășirile agricole, 7 kg — asociațiile de cultivatori, 5 kg — gospodăriile agricole individuale.

După încheierea contractelor, producătorii vor primi, la cerere, prin sucursalele Băncii Agricole, credite de producție în proporție de 30 la sută din valoarea cantității contractate la culturile obișnuite și 50 la sută la culturile irigate.

LA TUTUN, prețul de contractare se fixează pe soiuri și calități, începînd de la 0,80 lei pînă la 38 lei kg.

Producătorii din comunele unde se cultivă pentru prima oară tutunul, vor primi în primii doi ani credite pe termen lung, reprezentînd 50 la sută din valoarea producției, cu o dobîndă redusă la jumătate.

Pentru fiecare 100 kg tutun predat, producătorii vor putea cumpăra următoarele produse agricole și industriale:

Cîte 4 kg de fire bumbac și 150 kg porumb pentru soiurile Drăgășani și Djebel; cîte 2,5 kg fire bumbac și 90 kg porumb pentru soiurile Molovada și Poruștița; cîte 1,2 kg fire bumbac și 75 kg porumb pentru soiurile Virginia uscat la soare, Ghimpați, Tămășești, și Băneasa; cîte 1 kg fire bumbac și 50 kg porumb pentru soiurile Banat, Burley, Havana, Ialomița, Bărăgan și Sătmărean; cîte 0,2 kg fire bumbac și 12 kg porumb pentru soiurile Virginia verde.

Gospodăriile agricole colective și cooperativele agricole de producție vor putea cumpăra cantitățile de produse industriale și agricole prevăzute mai sus majorate cu 30 la sută, întovărășirile agricole cu 20 la sută, iar asociațiile de cultivatori cu 15 la sută.

Producătorii vor primi la cerere, prin sucursalele Băncii Agricole, credite pentru producție, reprezentînd 15 la sută din valoarea producției tutunurilor contractate a se preda uscate la soare și 25 la sută pentru tutunurile contractate de a se preda în stare verde.

Gospodăriile agricole colective și cooperativele agricole de producție care contractează și cultivă tutun pe bază de contracte încheiate pe mai mulți ani, vor primi prin sucursalele Băncii Agricole, credite pe termen lung în condiții avantajoase pentru construirea de uscătorii și magazii, iar prin unitățile contractante materiale de construcții în limita repartițiilor.

LA OREZ. Producătorii care vor încheia contracte pentru cultura orezului vor primi cîte 3.000 lei de fiecare tonă de orez nedecorticat predată cu o greutate hectolitrică de 50 kg, 3 la sută corpuri străine și 14 la sută umiditate. La cererea producătorilor, Banca Agricolă le va da un împrumut egal cu 35 la sută din valoarea producției contractate.

LA PLANTE OLEAGINOASE, prețurile de contractare vor fi după cum urmează: 4,80 lei kg sămînța de ricin decapsulată; 3,70 lei kg sămînța de in-ulei, 2,68 lei kg sămînța de rapiță. Pentru fiecare 200 kg de sămînță de in-ulei și rapiță, sau pentru fiecare 300 kg sămînță ricin predată, gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție vor primi cîte 3 litri de ulei de mîncare, întovărășirile agricole și asociațiile de cultivatori cîte 2,5 litri, iar țăranii cu gospodării individuale cîte 2 litri.

De asemenea, producătorii vor putea primi credite prin sucursalele Băncii Agricole, reprezentînd 15 la sută din valoarea produselor contractate.

Sporuri de plată pentru producătorii care încheie contracte pe mai mulți ani

În hotărîre se mai prevede că producătorii care încheie contracte pe mai mulți ani pentru cultivarea de tutun, plante oleaginoase, orez și ardei de boia, precum și cultivatorii de sfeclă de zahăr și plante aromate (coreandru și mentă), vor primi următoarele sporuri:

gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție 20 la sută;

întovărășirile agricole și asociațiile de cultivatori 15 la sută;

gospodăriile individuale 10 la sută.

În afară de cele arătate mai sus, producătorii care vor încheia contracte pentru cultivarea plantelor tehnice, vor primi în mod gratuit: material de înmulțire pentru culturile de sfeclă de zahăr, cicoare, tutun, ardei de boia și plante aromate, precum și sămînță elită pentru producerea seminței de sfeclă de zahăr. Vor mai primi îngrășăminte bacteriene, insectofungicide pentru distrugerea dăunătorilor etc.

Pentru cultura orezului, inului de ulei, rapiței și ricinului, materialul de înmulțire va fi dat sub formă de împrumut.

Unitățile contractante vor înlesni producătorilor procurarea de îngrășăminte chimice și credite pe termen lung pentru amenajarea sistemului de irigație și procurarea de materiale, unelte etc.

Hotărîrea mai prevede obligațiuni pentru producători de a îngriji bine culturile, de a preda la timp produsele contractate și altele.

Din agricultura U. R. S. S.

Avantajele comerţului în comision practicat de cooperativele de consum

P.C.U.S. şi guvernul sovietic acordă o mare importanţă dezvoltării comerţului în comision cu produse agricole. In Directivele celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. se subliniază importanţa dezvoltării comerţului practicat de cooperativele de consum, pe bază de comision.

In ce constă comerţul în comision cu produsele agricole?

Comerţul în comision cu produse agricole este o formă nouă, mai avansată, de vînzare de către colhozuri şi colhoznici a surplusurilor de produse agricole. In cadrul acestui comerţ, colhozurile şi colhoznicii predau produsele pe care doresc să le vîndă cooperativelor de consum săteşti. Cooperativele plătesc imediat colhozurilor şi colhoznicilor o mare parte (cel puţin 50%) din valoarea produselor şi se îngrijesc de transportul în oraş şi vînderea pe piaţă a produselor preluate. După vînderea completă a produselor cooperativele plătesc colhozurilor şi colhoznicilor întreaga valoare a produselor preluate, reţinînd din această sumă un procent minim (comision) pentru serviciul prestat. Predînd în comision cooperativei produsele agricole pe care le au de vînzare, colhozurile şi colhoznicii sînt scutiţi de a se mai deplasa la piaţă (oraş) şi a pierde astfel un timp preţios. De asemenea, această formă de comerţ scuteşte colhozurile şi de cheltuieli legate de deplasarea în oraş şi transportul produselor agricole. Comerţul în comision contribuie de asemenea la îmbunătăţirea aprovizionării cu produse agricole a populaţiei muncitoare de la oraşe.

Iată ce scrie tov. Emilianov, preşedintele colhozului „Kirghizia", din regiunea Frunze, despre avantajele comerţului în comision:

— De abia acum un an şi jumătate am început să predăm pentru prima dată cooperativei surplusurile produselor noastre agricole spre vînzare în comision. La început, drept să vă spun, ne-am cam codit. Era o formă nouă de comerţ şi nu-i cunoşteam avantajele. Curînd însă ne-am convins că este mult mai uşor şi mai convenabil să predai cooperativei în comision ceea ce vrei să vinzi pe piaţă şi seara să primeşti banii, decît să pleci tu însuţi la piaţă, să pierzi o mulţime de timp folositor şi să cheltuieşti o mulţime de bani pentru transportul oamenilor şi al produselor. Şi acum, o să vă dau cîteva cifre grăitoare: din vînzarea cărnii, laptelui, fructelor, legumelor şi altor produse, predate cooperativei spre vînzare în comision, colhozul nostru a obţinut 300.000 de ruble venit peste plan. In acelaşi timp, noi am economisit astfel într-un an 5000 de zile-muncă, ceea ce desigur este o treabă foarte bună.

Convingîndu-se de avantajele comerţului în comision, numeroase colhozuri din Uniunea Sovietică au trecut de acum la desfiinţarea gheretelor lor din pieţele orăşeneşti.

In multe republici şi regiuni ale U.R.S.S. este larg răspîndit comerţul în comision al laptelui. Stabilind legături avantajoase cu colhozurile, cooperativele desfac laptele primit de la acestea, la oraş, în cantităţi tot mai mari. Un exemplu în această direcţie îl constituie Uniunea regională a cooperativelor de consum din Zaporojie. Unităţile acestei uniuni ţin o strînsă legătură cu colhozurile „Lenin", „Engels" şi „Kotovski" din raionul Verhne Horiţki, precum şi cu colhozurile dintr-o serie de alte raioane, valorificînd mari cantităţi de lapte pe pieţele oraşelor la preţuri convenabile atît pentru orăşeni cît şi pentru colhoznici.

Ţinînd seama de toate aceste avantaje, colhozurile şi colhoznicii din numeroase regiuni şi republici ale U.R.S.S. sprijină larg noua formă de comerţ — în comision — fapt care a contribuit la lărgirea reţelei cooperaţiei de consum. De exemplu, în regiunea Nikolaev din R.S.S. Ucraineană, numai într-un singur an au fost deschise mai mult de 4.500 de magazine pentru vînzarea produselor agricole primite în comision. Printre produsele primite în comision de la colhozuri şi colhoznici de către unităţile cooperaţiei de consum, se numără în special carnea, legumele, păsările de curte, cartofii, laptele, cerealele etc.

In unele regiuni majoritatea produselor agricole se vînd la oraşe în comision de către cooperativele de consum. Aşa, de exemplu, în regiunea Minsk din R.S.S. Bielorusă, colhozurile şi colhoznicii au vîndut direct în oraş în cursul unui an 5554 tone de carne, iar prin cooperaţia de consum pe bază de comision 6853 tone de carne.

(Articol redactat după unele materiale apărute în presa sovietică).

UNIUNEA SOVIETICA este în fruntea luptei pentru reducerea înarmărilor

Popoarele din întreaga lume urmăresc cu îngrijorare cursa înarmărilor provocată de politica S.U.A. şi a altor puteri occidentale. Popoarele lumii luptă pentru reducerea înarmărilor şi interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen, în interesul apărării şi menţinerii păcii în lume.

Bastion al luptei pentru pacea şi securitatea popoarelor, Uniunea Sovietică se străduieşte să contribuie la rezolvarea problemei dezarmării. In 1955, ca şi în 1956, guvernul sovietic a prezentat guvernelor occidentale noi propuneri concrete pentru reducerea forţelor armate şi armamentelor, interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen, precum şi pentru organizarea controlului asupra realizării acestor măsuri. De asemenea, Uniunea Sovietică a propus să fie încetate experienţele cu arma atomică şi cu hidrogen. Nu odată U.R.S.S. a acceptat în aceste probleme propunerile S.U.A., Angliei şi Franţei. Poziţia guvernelor occidentale a împiedicat însă pînă în prezent realizarea unei înţelegeri în problema dezarmării. De fiecare dată cînd Uniunea Sovietică accepta propunerile guvernelor S.U.A., Angliei şi Franţei, acestea renunţau la propriile lor propuneri. Opunîndu-se realizării unui acord în problema dezarmării, puterile occidentale în frunte cu S.U.A. intensifică periculoasa cursă a înarmărilor. Este semnificativ că guvernul S.U.A. a hotărît să trimită în diferite ţări „aliate" din Europa şi Asia unităţi speciale prevăzute cu armament atomic.

La actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U., delegaţia sovietică a propus între altele convocarea unei sesiuni speciale a Adunării Generale în problema dezarmării. Guvernele S.U.A. şi ale altor ţări occidentale au insistat însă ca această problemă să fie discutată numai în cadrul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare şi a subcomitetului ei.

Dornică să contribuie iarăşi la întărirea cauzei păcii, Uniunea Sovietică a întreprins acum o nouă acţiune constructivă. La 7 februarie a.c., şeful delegaţiei U.R.S.S. la actuala sesiune a O.N.U., V. V. Kuzneţov, a înaintat un mesaj delegaţiilor S.U.A., Angliei, Franţei şi Canadei, ţări care fac parte din Comisia O.N.U. pentru dezarmare. In acest mesaj guvernul sovietic anunţă că este de acord să participe la şedinţele subcomitetului O.N.U. pentru dezarmare, şedinţe care vor începe la 11 martie la Londra. De asemenea, guvernul sovietic propune ca fiecare ţară participantă să fie reprezentată de ministrul Afacerilor Externe, precum şi de specialişti militari deosebit de competenţi (cum ar fi şefii Statelor Majore). In felul acesta, Uniunea Sovietică urmăreşte ca tratativele în cadrul subcomitetului O.N.U. să se desfăşoare la un nivel înalt şi să se încheie cu succes.

Noua acţiune constructivă a Uniunii Sovietice a fost salutată în mod călduros de toate popoarele iubitoare de pace.

Cresc veniturile membrilor gospodăriilor agricole cooperatiste de muncă din R. P. Bulgaria

In prezent, pe întreg teritoriul Bulgariei, gospodăriile agricole cooperatiste de muncă organizează adunări de dări de seamă de sfîrşit de an, la care se constată şi se analizează rezultatele obţinute în 1956.

Multe gospodării cooperatiste au reuşit să sporească în mod considerabil veniturile lor băneşti, fapt care le-a permis să retribuie membrilor mai mulţi bani pentru o zi-muncă. Gospodăriile agricole cooperatiste de muncă din raionul Tolbuhin au împărţit în 1956 membrilor în bani pentru o zi-muncă cîte 20 de leva, faţă de 15,5 leva în 1955. Numeroase cooperative din raioanele Peştera şi Kiustendil au împărţit membrilor în medie 30 de leva pentru o zi-muncă, iar gospodăria agricolă cooperatistă de muncă din satul Mikolosevstoi din raionul Kiustendil chiar 34,86 leva.

Creşterea nivelului de trai al membrilor cooperatori a determinat pe mulţi ţărani muncitori bulgari să intre în gospodăriile agricole cooperatiste de muncă. Din decembrie 1956 şi pînă în prezent, încă 9.000 de ţărani muncitori cu 15.000 hectare de pămînt au cerut să fie primiţi în astfel de gospodării. In total, pe întreg teritoriul R.P. Bulgaria, gospodăriile agricole cooperatiste de muncă cuprind 911.037 de gospodării ţărăneşti şi 78 la sută din suprafaţa agricolă a ţării, asigurînd 3/4 din totalul produselor agricole.

Iată ce recomandă spionajul american

„Dacă trebuie să ucideţi, ucideţi!"

La 6 februarie, la Casa ziariştilor din Moscova, a avut loc o conferinţă puţin obişnuită: foşti spioni americani care au operat pe teritoriul Uniunii Sovietice au făcut declaraţii presei. Numele celor în cauză sînt: Iakuta, Kudreavţev, Novicov şi Hmelniţki. Toţi au povestit cum au ajuns în slujba spionajului american şi au făcut mărturisiri importante, demascînd politica americană de amestec în treburile interne ale U.R.S.S., politică de aţîţare la un nou măcel în lume.

Fiind ţinuţi în lagăre de concentrare, siliţi să rabde de foame şi ademeniţi cu fel de fel de făgăduieli şi minciuni, susnumiţii s-au lăsat înşelaţi şi au primit să intre în slujba spionajului american.

„Pentru a ne transforma într-o unealtă supusă, spionii americani ne dezvoltau instinctele josnice, ne îndemnau la beţie, care era organizată pînă şi în timpul cursurilor, la jocul de cărţi şi la altele", mărturiseşte, printre altele, Iakuta.

După o instruire îndelungată, spionii au fost trimişi pe calea aerului în Uniunea Sovietică, cu misiunea de a recruta cetăţeni sovietici în scopul creării de grupuri teroriste, de a difuza manifeste care îndemnau la rebeliune, de a organiza acţiuni armate în vederea răsturnării puterii sovietice. De asemenea, li s-a încredinţat misiunea de a procura documente şi informaţii despre aviaţia şi forţele armate sovietice, despre nodurile de cale ferată şi despre fabricile sovietice etc. In caz de război, spionii trebuiau să ucidă activişti sovietici de seamă, ofiţeri şi generali, să arunce în aer poduri, căi ferate, obiective militare şi industriale importante.

In pregătirea pe care le-au făcut-o, instructorii spionajului american le-au arătat întotdeauna că războiul este de neînlăturat şi că S.U.A. vor ieşi învingătoare.

„Folosiţi orice mijloc — mituire, corupere şi altele. Nu vă opriţi în calea niciunui alt obstacol, dar fiţi prudenţi. Dacă trebuie să ucideţi pentru a pune mîna pe acte, ucideţi şi luaţi-le!", mărturiseşte Kudreavţev că le-a ordonat căpitanul american Holliday.

Paraşutaţi pe teritoriul sovietic, cei patru spioni şi-au dat uşor seama că fuseseră înşelaţi de stăpînii lor — americanii. Ei au urmărit viaţa oamenilor sovietici, au văzut belşugul în care trăiesc, realizările obţinute după cel de al doilea război mondial. „Intrînd în contact cu realitatea sovietică — spune Iakuta — am înţeles în ce măsură am fost înşelaţi de spionii americani, care calomniau poporul nostru şi vroiau să extirpeze din noi tot ce era sovietic, tot ce era sfînt pentru noi, amintirea locurilor unde ne-am născut, am trăit şi am învăţat înainte de război".

Toate cele văzute în Uniunea Sovietică i-au făcut să se gîndească mai adînc asupra faptelor lor şi să se hotărască să renunţe la viaţa nedemnă pe care îi silea spionajul american să o ducă. Ei au înţeles că nu trebuie să facă nici un rău ţării lor şi s-au predat autorităţilor sovietice, rugîndu-le să le dea putinţa să-şi răscumpere vina de a fi trecut de partea duşmanului.

Declaraţiile foştilor spioni americani dau la iveală din nou planurile urzite de autorităţile americane împotriva păcii şi a liniştii popoarelor. Ele se adaugă la miile de probe care demască în toată goliciunea ei faţa hidă a imperialismului aţîţător la un nou război. Ele constituie tot odată o înfrîngere a spionajului american, care crede că mirosul dolarilor, ameninţările şi minciunile pot sili pe oameni să se pună în slujba lor. Cei patru foşti spioni, care în momentul cînd au aflat adevărul s-au lepădat de stăpînii lor, au fost înzestraţi cu tot felul de arme, au avut la îndemînă pachete mari de dolari, aur, dar în momentul cînd au aflat adevărul au părăsit tabăra în care fuseseră atraşi.

Păienjenişul minciunilor în care încă mai sînt ţinuţi unii oameni de propaganda americană se destramă pe fiecare an, pe fiecare zi. In toamna anului 1956, oamenii muncii din Ungaria au putut vedea ce fel de „eliberare" urmăresc imperialiştii pentru popoarele din ţările socialismului. Şi popoarele din Orientul Mijlociu şi-au putut da seama de „grija" pe care le-o poartă foştii stăpîni englezi şi francezi ai Canalului de Suez. Lucrul acesta îl văd limpede popoarele ţărilor coloniale care luptă să-şi scuture jugul. Il simt din plin oamenii care încă mai poartă cătuşele de aur ale colonialismului. De pretutindeni se înalţă noi şi noi luptători pentru libertate şi pace.

„Folosiţi orice mijloc... Dacă trebuie să ucideţi, ucideţi!" — iată vorbe care arată adevărata faţă a imperialismului american.

Lupta ţăranilor din satele Americii Latine

Presa americană, literatura, radio-ul, cinematograful, discursurile şi televiziunea încearcă de mult să prezinte America de Sud drept un „rai pe pămînt". Un rai care înfloreşte numai din ploaia de dolari pe care trustmenii o revarsă cu multă dărnicie... Am văzut, nu o dată, în revistele lor, fotografii minunat colorate, cu tumultoase ape şi rîuri, cu apusuri şi răsărituri de soare peste nesfîrşitele preerii, cu întinse plantaţii de cafea, cacao, bumbac şi trestie de zahăr. Cu indigeni goi sau în costume pitoreşti.

Argentina... Brazilia... Honduras... Haiti... Salvador... Guatemala...

Ce ţări frumoase! Cîte imagini poetice nu-ţi redeşteaptă rezonanţa acestor nume. Dar în spatele mucavalei şi vopselei se află realitatea cruntă, hidă şi fioroasă. Cifrele şi datele, chiar cînd se găsesc în anuarele O.N.U.-lui, nu reprezintă decît o mică parte din adevăr.

Foametea este pentru ţărănimea din America Latină o „boală" de care nu a putut scăpa pînă acum. In cartea sa „Geografia foamei", autorul J. de Kastro arată că muncitorii de pe plantaţii mestecă iarbă sau boabe de cafea care conţin narcotic, spre a-şi potoli foamea. In Brazilia, de pildă, peste 400.000 de copii mor pînă la vîrsta de un an din [illegible] întreţineri.

Ingrijirea sanitară este dezastruoasă pentru cei de la ţară. Anuarul statistic Jearbook S.U.A. arată că în Salvador, Guatemala, Honduras, Haiti — un lucrător medical revine la 6—10 mii de locuitori. Acelaşi anuar recunoaşte că asigurarea sănătăţii populaţiei săteşti se află aproape în întregime în puterea vrăjitorilor şi a celor care se ocupă cu descîntece.

Lipsa de pămînt a celei mai mari părţi a ţărănimii şi concentrarea pămîntului în miinile latifundiarilor locali şi colonizatorilor străini este faţa social-economică a Americii Latine de astăzi. In timp ce milioane de ţărani fără o brazdă sînt siliţi să arendeze pămînt în condiţii grele de la marii proprietari, un mic grup de latifundiari şi monopoluri străine stăpîneşte mai mult de jumătate din întreaga suprafaţă arabilă a Americii Latine.

Lupta de eliberare a popoarelor înrobite se înteţeşte. Alături de muncitori, ţăranii dau adevărate bătălii.

In Columbia, de pildă, în departamentul Tolymo, ţărănimea s-a răsculat şi a năvălit în „zona militară" în care se află cazărmi, construcţii militare şi un mare aerodrom.

In Bolivia, ţărănimea care efectuarea reformei agrare şi a măsurilor cu caracter anti-imperialist. In urma răscoalelor ţărăneşti din iulie şi august 1955, guvernul a trebuit să declare trecerea în proprietatea ţăranilor arendatori a sectoarelor de pămînt luate în arendă permanentă de la moşieri.

In Chile, în Haiti, în Honduras, ţărănimea îndrumată de Partidele Comuniste luptă pentru sfărîmarea lanţurilor exploatării.

Cei 30.000 de ţărani din Uruguai, care au organizat un marş al deznădejdii asupra capitalei, ca şi ţăranii din Brazilia, Argentina şi Chile ce au luat parte la conferinţele naţionale ale ţăranilor şi-au înfăţişat primele revendicări: reforma agrară, lichidarea rămăşiţelor feudale, lichidarea puterii moşierilor.

Clasa muncitoare din America Latină care-i îndrumează este singurul şi cel mai puternic sprijin al ţăranilor exploataţi.

ANTON ALEXE

CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

„Candidaţi" la... „Cupa ziarului Agricultura Nouă"

Printre scrisorile primite din comunele şi satele patriei, tot mai multe sînt cele care cuprind veşti despre organizarea primelor întreceri în cadrul „Cupei ziarului Agricultura Nouă".

Un plic poartă ştampila oficiului poştal din Suceava. Să-l deschidem. Ne scriu tinerii din raionul Truşeşti despre însufleţirea cu care doar în cîteva zile au reuşit să mobilizeze la întrecerile Spartachiadei peste 2.000 de concurenţi. Ei au dat dovadă şi de mult spirit gospodăresc, confecţionîndu-şi singuri materialele sportive necesare: numai în comuna Schela s-au confecţionat 15 săniuţe, 45 perechi de schiuri şi 30 perechi patine. Şi în alte comune, ca, de pildă, Dumbrăveni şi Bosanci rezultatele sînt la fel de frumoase.

Un adevărat „record" în materie l-au obţinut însă tinerii din Pietrari, mari amatori de săniuş. Ei au reuşit să „fabrice 50 de săniuţe şi (nu, nu glumim) 28 de boburi. De altfel, în satele regiunii Piteşti activitatea gospodărească a sportivilor cu prilejul Spartachiadei este o veche tradiţie şi dă naştere unor pasionante întreceri. Şi de această dată tinerii din comunele Berislăveşti, Măldăreşti, Recea, Corbeni, Drăgăşani sau Stoinici s-au dovedit la fel de vrednici ca şi cei din Pietrari. Mulţi dintre cei peste 100.000 de participanţi la Spartachiadă din întreaga regiune, mulţi dintre cei 15.000 concurenţi din raionul R. Vîlcea, 8000 din Băbeni, 6000 din Horezu etc. sînt harnici muncitori de pe ogoare şi se mîndresc cu faptul că participă la Spartachiadă cu materiale proprii.

Exemplele nu se opresc la atît. Deşi era în intenţia noastră să cităm pe cît mai mulţi dintre cei care vor să aducă regiunii lor „Cupa" oferită de ziarul nostru, trebuie să spunem — nu fără regret — că spaţiul nu ne îngăduie s-o facem. Să nu uităm că în cadrul asociaţiei sportive Recolta funcţionează astăzi aproape ....5000 de colective sportive şi că fiecare tînăr din aceste colective ar merita cel puţin cîteva însemnări. Aşa că, a trebuit să ne mulţumim să vi-i prezentăm doar pe cîţiva dintre pretendenţii la „Cupă" şi să vă îndemnăm să le urmaţi exemplul.

Este adevărat, rezultatele obţinute pînă acum nu s-au realizat doar cît ai bate din palme şi timpul care a mai rămas pînă la încheierea primei etape a Spartachiadei e într-adevăr scurt. Dar, realizări frumoase pot fi obţinute şi în puţină vreme dacă se vor depune mai multe eforturi pentru organizarea primei etape a Spartachiadei. Aici intervine rolul consiliilor regionale Recolta şi al instructorilor sportivi de la sate. Căci, întrecerea nu s-a terminat şi nu odată s-a întîmplat ca învingătorul să se hotărască abia... pe ultimii metri.

Călătorind pe pămîntul Uniunii Sovietice (IV)

Cîteva probleme privind rentabilitatea în sovhozuri

„Fabrica de legume"

La început n-am prea înţeles de ce sovhozul legumicol de lîngă Kiev poartă denumirea de „fabrica de legume". După cîte ştiu, noţiunea aceasta este legată mai mult de industrie şi mai puţin de agricultură. Abia după ce am ascultat explicaţiile date de Alexandr Nicolaevici Bobrovnic, directorul sovhozului, şi cîţiva din colaboratorii săi şi după ce ne-am plimbat împreună prin serele spaţioase care te fac să crezi că te afli nu în toiul iernii, ci în miez de primăvară, mi-am dat seama că unitatea aceasta este o adevărată fabrică producătoare de legume.

Serele sovhozului cuprind o suprafaţă de aproape 3 hectare, din care 27.000 de m. p. sînt folosiţi pentru producerea de legume, iar restul pentru obţinerea de seminţe şi răsaduri. Dacă socotim însă şi terenul ocupat de răsadniţe, întreaga suprafaţă acoperită — cum se spune — se ridică la 4 hectare. Aceasta în afară de grădina de legume care cuprinde 80 de hectare. Iarna, primăvara devreme şi toamna tîrziu, sovhozul livrează oraşului peste 1.000.000 de kg de legume, plus însemnate cantităţi de ciuperci, zmeură, căpşuni şi diferite alte produse.

Un colectiv de oameni inimoşi asigură desfăşurarea normală a celor două cicluri ale procesului de producţie, împletind permanent grija pentru sporirea continuă a producţiei cu preocuparea permanentă în vederea reducerii preţului de cost.

— Important este nu numai să produci mult, ci şi ieftin, ne spune directorul sovhozului. Altminteri nu se poate spune ca faci treabă bună.

Alexandr Nicolaevici nu se află de multă vreme în fruntea sovhozului, dar în scurt timp a devenit un bun cunoscător al problemelor care se pun în faţa unei astfel de întreprinderi. E unul din acei oameni care pune multă pasiune în tot ceea ce face şi care o dată ce s-a apucat de un lucru nu se lasă pînă nu-l duce la bun sfîrşit. Ne răspunde cu multă bunăvoinţă la întrebările puse şi nu se sfieşte să ne vorbească şi despre lipsurile şi greutăţile care au existat în activitatea întreprinderii pe care o conduce.

— Pe noi ne a preocupat multă vreme, ne spune el, problema reducerii cheltuielilor legate de consumul de energie electrică în sere. Se ştie că în anumite perioade, pentru a grăbi creşterea, trebuie să asigurăm plantelor lumină de neon. Procedeul acesta costă însă destul de scump şi de aceea am introdus folosirea de răsaduri conservate. Despre ce este vorba? Semănăm vara, în iunie, seminţele de care avem nevoie pentru obţinerea de răsaduri şi la un moment oprim creşterea plantelor pe care le păstrăm apoi în camere speciale, în anumite condiţii, şi le plantăm toamna în sere. In felul acesta plantele cresc şi rodesc mai repede şi dau producţii mai mari, iar cheltuielile de producţie sînt mult mai mici în comparaţie cu vechea metodă.

Mi s-a părut interesant şi felul în care sovhozul a rezolvat problema înlocuirii pămîntului din sere. Se ştie că la anumite intervale pămîntul care a fost cultivat trebuie reînnoit. Pînă nu de mult, se aducea pămîntul, de care era nevoie, de pe un dîmb situat la 50 kilometri depărtare şi toată operaţia aceasta ridica preţul de cost al unei tone la 40 de ruble. Nu de mult însă a fost introdus un sistem care se practică de cîţiva ani la un colhoz apropiat. Pămîntul care nu mai este bun de cultură se transportă din sere într-un loc apropiat, se ară şi se seamănă cu ierburi perene, 70 de kg de seminţe la hectar, adăugîndu-se şi o cantitate însemnată de bălegar. Se obţine în felul acesta un pămînt cu o structură bună care poate fi foarte bine folosit în sere.

— Ştiţi cît ne costă o tonă de pămînt obţinută în acest fel? 5 ruble!

Alexandr Nicolaevici şi ceilalţi colaboratori ai săi sînt gata să-ţi povestească ceasuri întregi despre străduinţa colectivului pe care-l conduc pentru a obţine producţii cît mai mari şi mai ieftine şi au într-adevăr despre ce povesti. Ei studiază cu atenţie nu numai experienţa cultivatorilor de legume din Uniunea Sovietică, dar şi pe a celor de peste hotarele ei. Lucrătorii sovhozului au învăţat, de pildă, multe lucruri interesante în legătură cu obţinerea de seminţe de ciuperci de la cultivatorii din R. P. Ungară. Printre altele ei aplică astăzi şi metoda de combatere a unor dăunători ai roşiilor prin stropirea plantelor respective cu lapte, metodă care se practică cu succes în Anglia.

Există însă şi cîteva lucruri cu care Alexandr Nicolaevici nu se poate împăca. Serele sovhozului, de pildă, construite cu mulţi ani în urmă, sînt mai înalte decît ar fi necesar şi aceasta duce la cerinţe mai mari de căldură, şi deci la cheltuieli în plus. Dar nu acesta este, ca să spun aşa, necazul necazurilor.

— Vezi dumneata, îmi spune el, noi semănăm aceleaşi soiuri de roşii şi castraveţi şi primăvara şi toamna. Primăvara obţinem, să zicem, o producţie de 10 kg pe un m.p., iar toamna numai 1 kg. De ce? Fiindcă soiurile acestea nu se comportă la fel şi într-un anotimp şi în altul. In lunile de primăvară, cînd au mai mult soare, dau producţii mari, în schimb toamna obţinem recolte destul de mici. Ar trebui create soiuri speciale pentru toamnă şi soiuri speciale pentru primăvară. Savanţii au desigur un cuvînt important de spus aici. Pentru dezvoltarea unităţilor legumicole de la noi — şi cred că lucrul acesta este valabil şi pentru ţara dumneavoastră, — folosirea de soiuri potrivite fiecărui sezon este o problemă extrem de importantă.

In sovhoz se fac acum cercetări intense în această direcţie. Anul acesta au fost semănate diferite soiuri de plante care cresc în regiunile de nord şi în cele de sud pentru a vedea care din ele se comportă cel mai bine în condiţiile din diferitele anotimpuri ale anului.

Produse multe, bune şi ieftine

Scurta convorbire pe care am avut-o cu Alexei Feodorovici Anisaiciuk, primul locţiitor al ministrului sovhozurilor din R.S.S. Ucraineană, m-a ajutat să mi dau şi mai bine seama de grija permanentă ce se acordă în Ucraina organizării şi funcţionării cît mai perfecte a acestor mari unităţi. Un ciclu întreg de măsuri, începînd cu împărţirea sovhozurilor în şase zone în vederea unei mai bune organizări şi profilări şi pînă la economisirea fiecărei ruble, este menit să asigure un nou şi puternic avînt în toate sectoarele de activitate ale sovhozurilor. Creşterea producţiei pe unitatea de suprafaţă prin respectarea riguroasă a cerinţelor agrotehnice, prin asigurarea unei mecanizări complexe şi aplicarea cu curaj a măsurilor înaintate de organizare a muncii, împreună cu aplicarea unui regim de economii cît mai eficace sînt principalii factori care contribuie la obţinerea de producţii mari şi la un preţ de cost din ce în ce mai scăzut. In sovhozurile din R.S.S. Ucraineană, 99 la sută din lucrările de cîmp se fac cu ajutorul mijloacelor mecanizate. Maşinile au înlocuit munca oamenilor şi la curăţatul seminţelor, şi la clăditul stogurilor, şi la cîte şi cîte alte lucrări. Şi aceasta aduce pe lîngă uşurarea muncii, economii însemnate care se concretizează în multe mii de ruble. Curăţatul seminţelor, de pildă, făcut cu ajutorul mijloacelor mecanizate costă de 4 ori mai puţin faţă de folosirea mijloacelor manuale.

Mecanizarea complexă a diferitelor lucrări a fost însoţită de aplicarea pe scară largă a metodelor înaintate de organizare a muncii, de folosire din plin a capacităţii de lucru a maşinilor. In sovhozurile din Ucraina a luat, de pildă, o mare extindere metoda strînsului griului în două etape. In 1955, metoda aceasta a fost aplicată pe o suprafaţă ce reprezintă numai 5 la sută din întreaga suprafaţă cultivată cu grîu în sovhozuri, pentru ca în 1956 ea să fie extinsă pe mai mult de 40 la sută din numărul hectarelor semănate cu grîu. Acest lucru a făcut cu putinţă să fie economisită pe întreaga republică o cantitate de grîne în valoare de 13 milioane de ruble.

Problemele complexe ale rentabilităţii în sovhozuri nu pot fi epuizate, fireşte, nici pe departe în cadrul unui modest articol. Rîndurile de faţă n-au avut menirea decît să consemneze cîteva aspecte ce se desprind dintr-o largă şi temeinică acţiune al cărei scop este să dea un nou şi puternic avînt tuturor sectoarelor de activitate din aceste mari şi puternice unităţi.

VALERIU BUDURU

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"